

A. 552.

1.

Akadémia

BERZSENYI D.:
TANULMÁNYOK.

625.

Handwritten text at the top right of the page, possibly a title or page number.

Main body of handwritten text in a cursive script, covering most of the page. The text is dense and appears to be a continuous passage.

MICHAEL
SERGIYEVICH
KOROTKIY

~~Indo-egyiptus~~
~~Indo-egyiptus~~
minis: vas-tag, vas-tag, esős-
eser, és és - és - és s. t. Na-
an agent a nyelvet ezen szemé,
fresco és és nem a d'ad'ad'atani,
hanem in kabb segiteai ikik. Mi a
göngyörű egéb minis göngy-göngy?
? sine mar mar van göngyörű és
göngyör; ? vallyon nem jó-e hogy
van?

~~Indo-egyiptus~~
~~Indo-egyiptus~~

Mind ezen expressióban se-
has en sem dagályt, sem föltisleg
valót, ? amnyival in kabb értele-
mül inceses szint ng, nem laró
mass, valamint ~~egyéb~~ clóbb
nem lértam, ti vivén tau az eg-
göz roslawé Alpesit, de a minis
mondám, ez is igen meurti az
odánál igen felvont vinnisza.
Egyszerű, mind ezen expressió
nem egéb minis toifra ? néha

3. Bainsi 4.

bujalvó ti fejéred, melyt Engen
Sol helyen roffal voluana, de on
a hot vagnar nem roffal. Nem ol,
niltül mondja Jean Paul, hogy a
dagályt nem a ré, ebben, hanem az
egéb, ben kell éretni, mert egébül
az karavozza meg mi jó, ? mi nem jó.
A Precensumnel több verseit esme-
nem, melyt minden szifra expres-
sivél niltül vagnar ngan, meg is
tsak alig vag, epen nem ént heró
? ng, gondolucim ez a dagály.

Dagály nel nevezésingan fe-
les ént elem ben az is, midon a besé-
igen szifra és fönyjaro, ? megle-
het, hogy a Prec. tsak ez a lará mon-
dani. De ng, gondolom, valamint
a rang-em elésben tsak a d'ox hiba-
zunt, ha nem termé és és és ? nem
annal helyen emelint, ng, a besé-
szébbi sí és és is tsak ng, énjüt el
az igent, ha szébbi és és hely se-
len és termé és és. Helytelen, ha
az egéb, el nem egéb, termé és és,
ha a besé nel ént elem és rounja,
de egéb erant onnuel és és és és

és több általiwa sejt: a gondolatok
annál sebb. Tszak hogy valamint min-
denütt, ug, itt is leg inkább tsak
a helyhez es határos el mindent,
el annyira, hogy a beszédnek min-
den nemiben más a dagály és a
mi a Poerit; ezért nemben más
dagály, az a másikban még igen
saj lehet.

Azot a ritkos vonásod, melyet
a helyhez es el, soun, eduat, et,
relucend, faintalan fele és finet,
nélkül változó nemiket, termézet,
seket elválasztja és azokat füg-
gesztis, ösve illésit ki mutatja,
olgy végtele finomságnak, hogy
azokat nem a Theorea mére, hanem
tsak a Semis, bővítésre sejt: lát,
hatórá, el annyira, hogy még
a Poera is többet tsak éssé, de nem
látja azokat, a nempovera pedig,
azot hogy semmit nem érhet, szim,
ug, nem, valamint a valószínűsége
a szinethez és a szin a hangol-
hoz.

4
Kérdés nem feneved, hogy néhány
Dainus nyelve elváltozott a görög egz-
szükségül, de elváltozott azokat
telke is a görög egzükségül és ha ez
változott, tellet amannak is változni,
mert a dicitör az értes-termezet,
hez tellet allclasztarum. En is ex-
rem az egzserünet telletit és ~~tsak~~ tö-
vettem is az, mun láim nagyobb részé-
ben; de értem azt is, hogy e mellett vag-
nak más nemű sejt is, melyeket tsak
azot nem látunk, tellet vag, a sauda
Theorea, vag, a termézet a tárgyunk
egz általi szemléletre pozitív.

A lényes szemnek leg kedvesebb
szim a rőt, de azért a lépiro rőt tö-
vat nem fest; a Görög a mezitlen
szobrotat sejtett, de azért lépielen-
ség volna a Művészet az tanátsot-
ni, hogy mezitlen lépienél egebet
ne lépiessen; a görög Művészet is,
semit lépiere, a vidam nyugalmat
rajzolat, de innét nem tövese-
rit, hogy egyedül ezen értes-tingo-
masa sejt és hogy egyedül tsak ezen
értes-tell a Művészet festeni,
szim ug, nem valamint mezitlen lépi-

pedes és rótd lovatar. Szig, vala
mint srinciué válofásában, nem a
lényes szemre, ugy hangaiud fogá
sai ban is nem a lényes fülre, hanem
egedül a tárgyat, észre né szemé
szere kel vigázmunké.

Meg lehet, hogy némely szemre
az én főmeim igen éles és hangaiud
némely fülre, mint Penelope új
ja bögné; de nem kell az a lényes
szemre is fülre elfeledni, hogy
a szép nem egy szimben és hangban,
hanem a különféle szim és hangok
harmóniás vegüléseben áll. Igen
jól hasonlítja Home a beszédet
az öltözethez; mert valóban, vala
mint minden kornak, nemre, hely
hez emel és észlelné más ruha
illik, ugy a töltemények minden nemre
tárgyai is jellemei más más öltö
zethez vagy stílus kivannak. Hogy
legyen tehát a stílus egy, ha annál bü
net nélkül változni kell?

De egyéb eránt is a Görög nyelv
volt tútones prozai nyelvé; mint
ellenben csak ugy válofásajud el
a prozai nyelvet a prozaiul, ha

5. Kérem 5
az a hi himezzük, az a, töltési lép
lesedél észre ebbe, új szavak és
szólások által pedig újabbá for
máljuk. Az új szavak és szólá
sokkal igen is mérsékel kel el
nünk, mert eszedet mérsékelé
sége hamar unalmas otos és az é
selemre árt, de a lép lesedél a
nyelvtérme épese leg kevesebbé nem
eröltesed, észlelné nem zavarját, só
világosítját és a Proza igen elevé
sít, mert nemre észre ebbe a nyelv
annál elevébb és töltésesebb a Po
ezis.

Június hónapja Jean Paul: A hi
reke mérsékelé töltésesez határozat
ba prozai nem lehet. Gyakran gán
soltasid az otos az mérsékelé sege
holott csak az otos minden napisága
fárossz és tiros. — A prozai és
~~latter~~ telkesedés néha tiaradó és
es ösönt ad beléud, melykül a sz
mérsékelé fagnak isélvi nem tellesé.
Mindem prozad al elevé és id a tölt
sói virágodut egy virágya szasot
nak elevé virágro lére holt anyag
ga rothad. Iugan ezen napon léis

való ki halászás a becéi virágimé
toll nagyobb sért egedni az ő magvait
elhiúsításra. — A becéi virágimé
mint a tulipánoknál, magokat löl,
töves porzásait által, mindig több
frücskét is toll változatosan s. s.

Igy ismét a lölővi kímzés,
kül minden józanabb Művésztől;
de hogy a Rec. ez részben igen rossz,
ül ismét, a mondottakon kívül,
meg a töves lölésről is nyílván
mutatja. Ugyan is, a Rec. ezen
expressió: Almain sündér ligetis
se kímzés bájos essettel, magaf,
talja s virágos exaltáló kifejezés,
nek nevezi, és pedig: hamvedrel
mohait biborral fessed, mint da
gályt vagy főtölöslegvalós éarhoz
tarja, holott látni való hogy ezen
let expressió minden sértet
ben egészen egynemű, egy termé
ketűl s ugyan azon eggyel. Igy s in
te a sündér ambroszias nálvon
gánsolja, a sündér lárpi s s pe
dig a maga versében kápnálja s
brexi, melyek hasonlóságon

ugyan azon egy nemű, egy terméketű,
s minden sértetben ugyan azon
eggyel, mely nyílván mutatja, hogy
a Rec. a dagályt nem ismeri. Innet
van hogy az ő Poetizálás oly igen
charakteri hibája a dagály.

Ezen állításomnál meg bizonyítá
sára, illik az ő Poetizálás meg sértetű.
Elhallgatom tehát ezen Recensionál
szembe sündéi prózai dagályait, elhall
gatom mind azon verseit, melyeknél
a Krisztára senni sündéjűk nint,
egyéül az ő legjobb versét, Mellyet
Remese is a T. Gyűjteményben ma
gazsalk, fogam meg sértetű:

Vedd egy üvös vész léső lézenből,
Vedd e csóbban forró lellemet;
Néled minden órák elcsenből
Értted vészönnel sívemet!
Teged fogna által éarjaim?
O se e lőblemel ideálja,
Melly gyátrán mint nyári ess homálya,
Messe lengess sél fuvallmain.
Merre, merre lángoló hevemben?
Hannan, honnan o nem földi lény?
Mérs e vész léső lönyű sremben?

~~Erre~~ Erre vértönnel pive-
met. Eröltesse homály; Valljon mi-
re való a szerelem örömeiben a vértönn
? — Messe legeret fel' fuvalmain.
A szél' fuvalma szűrt ségrelen, helyre-
len, eröltesse és a legeret ellen lé-
met a legeret csak szellő, a szél' fu-
valma pedig nagy szel' jelent, mely
egy eb erant is epu nem ide való.

Mert ez édes óráu új remény, Da-
jas arcaid szászor botog álom, a
múltban s jövőben nem találom.

Valljon mi lehet itt az új remény?
mi lehet az a szászor botog álom,
mellynek képe sem a múltban sem
a jövőben nem találhatid? A mi
sem a múltban sem a jövőben nincs
az vagy semmi, vagy jelenvaló; igen,
de hogyan lehet a jelenvaló álomnak
és reménynek nevezni?

Holban ferdem é lág' érvodon,
vagy mezeget b' hullámidon.

Valljon hivel van ez mondva, az álom-
nak é, ~~vagy~~ a reménynek é vagy az
midánal? De clarmelly isten le-
geu mondva, karolcas és hullám-
lat egyszerű min' ezitend sem

lehet nagy léptelenség nélkül sulaj-
donítani. I ez a léptelenség a Ho-
me által nagy nevezett hamis förtés,
vagy igaz abban állván, a dagály-
nak legidétlenebb neve. A phan-
tasia természetű lények, de ha
azokban a természetűek és igaznak
típusa elnyeszik, már akkor a
léptelődés szűrtálatu, természetlen,
pedig egodul emend szűrtáta egy-
etlen egy förtésle az egész ideali-
zálás' messerségének vagy Poeris-
nak. Jünet van, hogy a beszéd is
igen helyrelen és természetlen, mint:

O se é' tebbemnek ideálja. A ma-
gar izle's perius vagy az ellett voluc
mondani: e' tebbemnek, vagy pedig csak
tebbemnek, minden articulus vagy
reámutatás nélkül; s nagy gondolnám
a Magyarul ezen igen finom érze-
tet megravarni nem szabad. — Cine
változott botog, en. Affectat, ger-
meles! Ósve omloé a' lény érte
be. Valljon itlyenél é a szerelem-
nek édes pózati?

Ímmer van, hogy az egész költés-
ményben az érzelmi irányomása a su-
ga affectuális dagály, mert az érzelmi
igen illetlen, ferselen erőlködés-
sel nagyraváti, úgy hogy az a "sol fel"
"fiáltas és egymással" merre, merre
re, honnan honnan, mért mért én
en, nem a ferselen felid olvás-
tí érzelmi, hanem valami se-
méferselen hazmáznak és abran-
dozónak káingavódásit fessid;
Ímmer van, hogy a phantasia-
nak minden lépei és scénái ege-
nisen a dagály leg alacsonyabb ne-
méhez tartoznak, ugyan azért is,
ebb, nagyobb mértékben, a "neverse"
geshez közelebb.

Ugyan is, Armidaud' lágy rajja-
in holban felüldui és annak bőhul-
laimain mezeugni s ott az istenek
álval sündér kárpittal bepadar-
tatni, az istenekül hüven leu-
gettetni vagy legezettui, mind ott
lépe, mondóm, mellyel vagy már
magában illetlen, vagy az illetlen-
hez igen közelebb.

Ímmer van, hogy az egész költés-
ményben az érzelmi irányomása a su-
ga affectuális dagály, mert az érzelmi
igen illetlen, ferselen erőlködés-
sel nagyraváti, úgy hogy az a "sol fel"
"fiáltas és egymással" merre, merre
re, honnan honnan, mért mért én
en, nem a ferselen felid olvás-
tí érzelmi, hanem valami se-
méferselen hazmáznak és abran-
dozónak káingavódásit fessid;
Ímmer van, hogy a phantasia-
nak minden lépei és scénái ege-
nisen a dagály leg alacsonyabb ne-
méhez tartoznak, ugyan azért is,
ebb, nagyobb mértékben, a "neverse"
geshez közelebb.

Ímmer van, hogy az egész költés-
ményben az érzelmi irányomása a su-
ga affectuális dagály, mert az érzelmi
igen illetlen, ferselen erőlködés-
sel nagyraváti, úgy hogy az a "sol fel"
"fiáltas és egymással" merre, merre
re, honnan honnan, mért mért én
en, nem a ferselen felid olvás-
tí érzelmi, hanem valami se-
méferselen hazmáznak és abran-
dozónak káingavódásit fessid;
Ímmer van, hogy a phantasia-
nak minden lépei és scénái ege-
nisen a dagály leg alacsonyabb ne-
méhez tartoznak, ugyan azért is,
ebb, nagyobb mértékben, a "neverse"
geshez közelebb.

Egyébiránt pedig azt látnom, hogy
a dagály éppen az erőtlenség hibája.
Mert a hol az erő termékeny, ott az
termékenyese tudja magát exeresálni,
hancu a hol az erő tanulva van, ott
szűkíti az erőtlenséget. Az erő bu-
jal tudni, mert szeretni erejét feszíteni
& mert gyakran a példát által is, mig
is léte egészen ti nem fejtődik, arra
szabítatik, de minden bujal tudása
mellé is termékeny; az erőtlenség
azonban mikély erő, az az, letér
arax mutatni, azonnal dagályba
sültek. Innét van hogy a lélek festő-
lanc az erőtlenség kezében meg nem
pendülhet, mert a lélek festő a
Poetizmal lelke és szereje, oda a The-
orec manója fel nem boroklás, ott
szal a Geniusz szárnyai szatognak.

Rec. Ezen kinyilatkoztatás a
la tartoznak a helyen léte becsufon
provincialismu sol is: méke, jir,
holagos, szaxinás s. t. Erre mi kell
a Poetizmal, hogy vagnak szaxin és
szöllásod, melyekkel, kival a Poet,
is fejtőbb nemiben elkie nem lehet.
A Poetizmal jól tudja, mint kelljen
a dialektusokat & provincialismu

10
solat a nyelv bővítésre kapzsalni.
De ti jussou azért észűlöl azon gon-
dolatra, hogy adajis a Voss' Jely elje-
iből, vagy az Alemanni verséből sa-
milt szaxinál szönye meg?

Auxilium. A jirholagos és szaxi-
náz, nem adalban, hancu szal lé-
germeti elclóban vagnak, a dőnge
szal is szal léte adaban fordul elő
a méke pedig szal egyben. Mire való
szaxin az a szönyű nagzítás az a meg-
szönye? — De ez nem azért mon-
dom, miutka én azon szaxin adal-
ba nem illőnek szaxinán, hancu
szal azért, hogy a Rec. nek igaz szaxin-
lan nagzítás szaxin is szaxinán.

Az oda nem szal meg szaxin az
idylli érzelmelet, sőt az ottal nyet leg-
szebb vegületes, melyre Horatizmal
eleg példát látnak; ha meg szaxin
az idylli érzelmelet, meg szaxin az
idylli szaxin is, mert ez szaxin egy-
ben, mint meg szaxin idylli érzel-
mek és gonvolatok. Az adalban nem
szal a nagy érzelmelet szaxin, hancu
minden szaxin érzelmelet, & mint szaxin

annak e' részben egyéb törvénye,
mint az, hogy valamint minden
ugy, itt is a' dicitio az értesítés legyen
szabva. A' Poeris; főneveben nem is
nem a' Eülsö formában, hanem a'
Poeris; lelkében kell értesíteni. A' ré-
giednek nem volt egyéb lyricumjok
mint az oda s ebbe öntözés minden
értesítéssel s minden lyricumot
adánál hivatal.

Az a' principium, melyben nemcsak
újabb Archaicum, s a' régi formák
magasb, a' ximes verselés ellenben
alantabb tárgyak tulajdonítanak, nem
amennyire a' formák személynél,
mint az új formák sziljaiból van
vélve. Mert ~~hogy~~ szilósabbau tselek
szünek, ha eülsöbe illő tárgyak eülsö
formákba öntünk s azal eülsöket
bejövők, a' eülsöbe illő tárgyak
pedig adakba s azal a' görög nyelv
is megújulva seffül, mintha a'
dolgot megfordítanánk s az eülsö-
be illő tárgyak adakba, a' nem eülsö-
re való tárgyak pedig eülsö formák-
inálba öntünk. De a' Rec. principium
inimicus evans sem lehet eülsö-
kezesség, mert a' seffül a' régi nyelv
szóval minden lyricumja ~~rossz~~

volna, mert tudjod hogy annak na-
gobb része nem fűrt, hanem igen is
germeti értesítéssel van megöltve.

A' mi pedig provincialismusi,
mat illeri, arra csak az a' felelet, hogy
éu a' dunai savales provincialis
musculari nem tartom s ha az odna
tartanám is, mint Poera elkesmé-
veler, holott Ariz rosales seffül is
nem hat meg engedteit a' Poeris; ban
a' Eülsö savales és föllásod-
nak hápnálaja, de egészen meg
is éivántatit. — Mit számálat a'
Nemeser az, mi ne érdezzül, mert
magyarul sán csak tudunk ugy, mint
azod, hanem csak az érdezzül, mi
paran vol ~~egy~~ a' vilos olonag,
az igazság is isle's, mellyer éersög
éivül fűrt ugy tudnak magyarul
mint nemestül.

Hogy eülsö s nevelkedő népnél
írásnyelve bizáns nyelv nem lehet,
hogy írásnyelvenet bővítései leh,
s hogy annak bővítésére legserme,
seffül is a' provincialis savales,
nak fölfedése s hogy az illy provin-
cialis savalesban, nem az kell

néz ni kovácsvaló, hanem csak
az jó és vagy nem jó, mind oly,
világos igazság, melyet az én
véleményem nem prokulak és melyet
előbb utóbb meg fogják az mutatni,
hogy a dunai dialektus a magyar és
a nyelvből kivételre van annyira
volna, mint nyelvtudás legelő,
setöbb, legközégből éterezés elvág
ni, s annyira volna mint a Dunán
a Tiszánál elgárolni, melyet öfve
folak és folak örökre és öfve ő,
elézve valóban nagy segenyre.

Az én dunai beszédem nézve is
sehat csak az a kérdés, hogy az jó
vagy nem jó és ezen kérdésre tar,
hozom feleletet. A verkenyeg, pirho
lag és pirholagos, annyira mint
süz vagy pirok holagos, mely ugyan
közeli érteleme nézve a veres,
seshez és pirossashoz, de meg is
egész, en tőntönbezik, mert nem min
den pironas pirholagos, mivel ezen
csak oly pinvegüleset értünk, mely
et egéberáns a habossal is főleant
éifejzni. Ez tehát a pirossasnál
tőntönese nem segenyre tőntönese, neve
zetének is kell lenni, s mivel

annak mind eddig más nevei nem
tudjuk, mint a verkenyeg és pir
holag, tőntönese kivül ez a jobbat
mint a semmi.

Igy némely tájokon a mék usekus,
a méke pedig apis, s ugy gondolom
es is igen jó provincialismus, mert
a szónak legelsőbb, legelsőbb hi
baját, a tervezelműseget elterüli,
mind pedig a szej hangzását nevel
ment minden bizanyal sebb a méke,
moha, teke, mint a mék, moh, tek.
Döngéssel. Nálunk a nagy bogár
döng, a kisebb döng vagy deug s ennek
diminutivuma a döngéssel, mely
minden kért sebb sebb szej, jó és szej,
seges. Isatináz, a rsarásznál vagy
rsarognak diminutivuma, mely
ugyan germedes, mint többször e min
den diminutivum, de a maga helyen
szej, jó, és szűseges. — Egéberáns
pedig tőntön a Precausus, hogy
mind azon rossz beszédem, melyet
tel odainat meg tőntön, mutó,
gassa ti, hogy én azokat érettebb

megfontolással meg vizsgálhassam
3 ha rosszatul ratalom, és főrt has,
sam. Mert ha sem mi nem seket,
tem is Neuz etemnek, de amare
nyelvet, ezim egerleu egz tiu tse,
vautam nem a tarom. Azonban
okajtanam, hogy a Recensens is fe-
dezne fel azon stais, mellyel arra
bizjal, hogy igz injou: rop des loes
rep der, önyü loes önyü, felül
loes felül, helyet loes helyes, feut
loes föut s. t.

Rec. Figyelmet érdemel az is
hogy Berzi. egy Regét / III K. 1482. /
Asclepiadi verset beu m. Ugy lát,
his nem vette észre, melly nagz be-
folyással legyen a mérsék nem tal
Eülsőjére a versmet, de belsője-
re is. Ha egz Horatsi ódes Tibulli
mérsekre, vagz egz Tibulli Elegia
Horatsi mérsekre vunenél, nem
de neverséges koros lenne e az?
A Regé / Romance / lyrai mér-
sérben es hangon epen olyan,
mint a Regnard Verselöjéu ed
mivei, és Tragoediájival neven

sest; Comediajival ellenben
írását olv.

Ausiree. Ha az ember a verbu
mót substantivumnak, a prorai
elbeszélés Truvaduri Romancénak
nézi, természetfeletti igz kell bejel-
ni. Valóban, a Rec. sohas rofful
néz meg. Igz egz eredeti dalommal ori-
gináljait is Bürgernél lássa. Ismétlem
hogy a rossz fordításait szinny meg,
nem porokola, mint a rossz Romance,
és. De ti nem látja, hogy itt a Román-
cénál híre szinny? Tha mindjárt Re-
génének vagz Romancénál neveztem vol-
na is ezen dalommal, valjon hol van
az meg írva, hogy minden regénének
Truvaduri Regénének kell lenni?
Mind a Regénének, mind az Ujabbak-
nál lásham, illy mesédnek is törté-
netek elbeszélését különbéle for-
máiban, mellyel szinny oly sávul vagz-
nak a Romancé és Balladé eger-
termézetekül, mint az enyim. A Tru-
vaduról a Romancé és Balladé
inckélti szöve, természetfeletti
inckélti formájiban ~~is~~ elless

azokat ismeri, s ha enclitici
vagy enclitici classam volua Me-
tem et, en is igit, sceleratum volua-
de mivel nelem a Truaduri Pro-
mance esem agaban sem volt, hanem
sok elbeszélés classam irui, az
Asclepiadi formát sokkal alkalmosabb
mattabbnak láttam az elbeszélés-
re, mint az igei enclitici Truaduri
formát s a mit a Truaduri
homályosan ezertem, az most nyit-
ván látom, hogy az Asclepiadi vers
mint a Lyricumnál előző leg nyit-
gottabb forma, az en Mesemnél lat-
su meneselethez igei jól van val-
óssága.

De ha Romancinál biromány-
s a Romancé sormésere sormés-
iréjűk is, meg Regimét, igit is ege-
ben visszat a Péc. irélese, mindön-
azert gátsolja, hogy az Lyrici hang-
gou van írva, holott inkább az el-
lett volna mondani, hogy a sormés-
Romancéhoz képest miros stégge-
Lyrici hangon írva. Mert valóban
az Asclepiadi forma, azon enclitici
mattához képest, melyekben a Roman-
cát irui sordak, xcaut nézve,

14.
alig Lyricum, holott sordai való az,
hogy minden népszerű és Romancé,
a világságos sormésere Lyricum,
melly az enclitici és sordai hoz-
van szabva, igit hogy a görög for-
ma sordai sordak sordak enclitici-
ben Lyricum.

Az igei elbeszélés vagy mese a
leg kisebb Romancéul fogva az Thias,
igit mind külső mind belső sormés-
ere nézve, lehet sordai sordak, Thias,
mellynek ugyan minden nevei, kisebb
nagyobb mértékben, majd eggyé, máské-
extremumhoz közelednek, de azert
azokat sem eggyé, sem máské extren-
umhoz sordai nem lehet, hanem
mindenütt saját sormésere sordai-
kell megírni. Mert ha Marthisson
sordai Märchenjés a Romancéul sordai-
vint iréjűk, igit Marthisson sordai-
olgy Regnard bolondja, mint en, de
ha az magában sordai, sordai sordai
sordai sordai Romancéul sordai fel-
nem a sordai, annyival inkább nem
a nevezet, hanem eggyé a sordai
felfogásának módja és sormésere

nem egész, minn lélek. Ugyan az ént
öntd az ódái lelles Tibulli mérsé-
be, s nem neverséges tórt, hanem
óda les, a Tibulli lélek pedig az óda-
ban is Elegia. — A Rec. az Elegia-
sész az ódánál ellenibe s nem lát-
ja hogy az mind az érte, mind
a Peuramessere névre, legközelebb
nem az ódához, a minthogy az Bo-
usevve is a Tyriceum köze pá-
llya. Valamint a Tyrice formát
minden nemü érte elbír, na-
gy az Elegia is minden érte
egerant alélmás, a minn vág-
nak is mind vig, mind vizezi Ele-
giát, minn Tyriceus hadi ént,

Rec. "Mindem ki fejezési béli
bősége mellett is a gondolatokban
sérteben segénynek látszik lemmi
az az, hogy "nemely gondolatok
nemely érteket a lehevégek
kével órn ugyan ki, de ezen gondo-
latok, ezen érteket sőt közeben
forognak sigen solfor fordul-
nak elő. Az ó versei nem feléne-
nag, pámban vagnak, még is a

Bonyhai Grossa esimü dal, a Me-
laucholiara névre, Amathus a
Meliss, a tratorra névre s. s. nem
egész viffa eulidézéssel. Taz a sod
aetheri, nectar, nectarov, virany,
virulmány, Flippus, Sobras,
Plexo s. s. melyek főneveléssel
előfordulnak, s sünest nélkül a
gan azon ideálat is értevénye,
ter hováni magóddal, fordulnak
elő, bizony sagat sefnek Rec. is
tesinek igaz volárol.

Autirec. Jone, minnel Schiller
Martissont is Voltaire sőt kö-
vükből es segény elne-
vesse, már mást az egész Helicon
es trengába sorittarid! A Rec.
már mind Coronay mind Tisfa-
ludy óda foriván, semmi es fre-
vint en sem marad harran ki. Vol-
taire azert sőt köru is segény, mi-
vel teveser érte, Martissont azert,
minnel teveser gondolt, Coronay

Nectáros kétszer is a többi sava
is, ki véve a virány, csak ös, ez
három jelenet meg is nem is min,
den hoz ugyan azon erső, és ideát, ha
nem többnyire minden hoz más, hoz,
naik magokkal, mint clabb meg for
gom mutatni. Valljon tehát mi hiába
az, hogy in a legzebb, legjoverabb fra
vázat és ideát, egy egész könyvben
103 az, kétszáz három lapon, annyifor
emlixem, mint Hölsey és Kazinczy
a new szepes egy kis dalban? I me,
és az argumentuma az in egy oldalon
ságonnal, érzeményi gondolati szű
lővőnek, érzeményi gondolati sze
gény ségennek és nem joveraságon
nal.

Homér nál nem illy egész sava
hanem egész sállásol, egész kéj és
hasonlításol gádran elő fordulnak.
Horáz nál a Massicum és Falerinum
nem annyifor forog elő mint ná
lam a Nectár; Schiller nek ezen
verseiben: Die Künstler, a szep
mint egy negyven, a Loona is szep

~~szepes szepes szepes~~

mus is en egy, a Symmetria és
Harmonia is en nég, Martha,
Sonnál nem az egész könyvben, hanem
csak az első két vagy három versében,
a virány kétszer, az Ereha jnal, esemény
is en egy, jön elő; Kis mel, a Kan
rinery Urhoz sőtli két darabban, a
Heracles valof sá sában és a Cerey
Marovic, Nagy István Urhoz sőtli,
ban a szent mint egy ötven kéj, az
a szent mint egy ötven kéj, az
emlixem; is egy a Gr. Festicus Ignás,
hoz sőtli a Recensens által olly igen
magafalt verseiben a Furia és fele,
büdült exemel, sáran vallás, mex
ges riperál, felpuffadt louts, zene
terlen potol örvény, Aspis, Siver
marz angló dühöd vad s. t. egy má
éval. Ez a sava éva néze ugyan
nem egy, de az érsre és ideát
néze nag igen szepes, vag egy

olly igen egyszerű, valaminis az emle-
seth Jouernel kapodásai, Sabadala
San, ssap evdásai, sujtásai s mellyek,
ben nem tsak az a hiba, hogy eg, más,
évit, hanem leg inkább az, hogy az od
nem széj é.

Ez el szérus sehat letharai, hogy
valaminis nélem, ugz a leg nagz obb Poe
sik nat is vagz nat bizonyos tedventz
szavait, sollásait, képeit és usclá
dó érs elmeit, melly édel nem tsak élu
de gádran viffa élu is sollás. De
azert savil legem, hogy ugz iscljün é
azod xül, mint a Rec. en vótan iscl.
Mert nem baj az, ha a Poerán é
tedventz ei vagz nat, tsak azod széj
legem, hancu mitve azod xüta,
mint a Rec. tedventz ei, azod a léso
reperáló, verbum salan figuráé, az
már valóban ugz baj.

Ez sehat, a leg nagz obb Poerá é hoz
léjert, sem élsu viffa tedventz ei
immet sugan azert nem igaz a Rec.
nat azon állixása, hogy azod szün es
nélkül eló forognáé, valaminis az
sem ugz; melly szérus az mondja, hogy

20
azod szün nélkül ugz an azon ide
álat és érs elme ter hoz át megod dal,
mert visszája meg bár elér é, ha vall,
jou eg érs elme é ide é eser:

Az elme nat arheri sárnya, az az,
az elme nat felleng ése. Az ember nat aer
heri re se, az az, lel é. Az Aer na re se
je nat aer heri faga, Laur nat aer heri
hangja, az az, magas sifra hangja, Psy
che aer heri sárnya; Necr ar shy x sur.
vagz sölló veffó, ifjúság necr ar ja, ifju
ság örömei, Mira necr ar gohara, az
az, helhar ar lanság, Minden virág xül
mizer és necr ar sodni; Kege é let
adó virányai, c Gras ic é sej sársa
sága, Amathus virányai, a szex leu
örömei, Delphi palu virányai, a
rudomány é sej mezeje, Leke é vi
rányai; az Elyrium, Preggeti kor
virányai, az ifjúság örömei. Sig
a hol az érs elme a virány nat nem
vált oz id is, mind en kor új ide ával
van eggyütt, melly az új ja se si, mint:

Thessali virány, Lachmusi virány
Badarsonyi virány, melyek és és
de's en kivül nem egy idecél.

Anacreonnal Solras ölébe diu
ni, az az, bölcsen örülni, Solras
lelér linsser rózáé közé rejteni.
az az, a Philosophia a Poesis, Évü
vösébe öltözés, Solras méreg po
haza, a virtuusok és tudományok
justalua, Solras tanján moralogoa olras
ni, a Philosophia popularizálai, járva
sau'sau; Plaró nyelvi, Plaró lelér
tedés, Plaróval respublicéla altoni.

Te ferim, valamin a többi idecél ha
sou liancé ugyan egy máshoz, de azot lo
raus sem egge, ug Plaró is majd ug
jelenl meg ~~min~~ min széj nyelvi,
majd min lelér, idecélis, majd min
politikus vó, melyek mind en bizon
nyal egés en tülön bezó idecél. A nee
ráros, Fliffus, lelér, három for
dulván eló, for nem érvem eluer.

Mind ez, min igen javai is ide
clis szava, nevezés, sermés ferim
igen széj érvem ben haszná haró,

13.
a min latharai is, hogy en az olras szó
féle érvem ben haszná haró. A Rec.
is szó a léger néze is nem lára, hogy
valamin vagnal egy idecél szó neve,
rezi, a ferim vagnal nem elly nevezés,
nek szó idecél. A lap loda, szó loda, szó
szó s. t. En tön féle szava, de ezek nek ide
ajó szó egy, szó, a Furia, aspis, vipe,
szó s. t. nevezés néze egés en tülön bezó,
érvem re, idecél, érvem néze pedig
egés en egge; de alli a Leke, Amarth,
Delphi virányai, a Plaró nyelvi és
Plaró Respublicai egy idecél néze,
nehez en szó a mi az idea.

~~Plaró~~ ~~nyelvi~~ ~~és~~ ~~Respublicai~~
~~egy~~ ~~idecél~~ ~~néze~~,
~~nehez~~ ~~en~~ ~~szó~~ ~~a~~ ~~mi~~ ~~az~~ ~~idea~~.

Meg kell azonban jegyezni, hogy én
mind ezen daczmol is az egz furva
sette jegyzésből irtam ide s ugyan azes
azot hibálandó nem lehetnek; de mi
vel én egzberaus is ezen hiabavalósá
gas ssal a' Rec. hiabavalóságra sette
indemesnek nem tartom, hogy én az
többer is olvasgassam, különben is a
több valamivel azotnak száma, akár le
vesebb, a' dologhoz nem tartozik.

Másik argumentuma a' Recnek az
hogy a' Bonyhai Grotta a' Melancholi
ára nézve, Amathus a' Melisszara néz
ve, nem egzib viffa em létezésnél.
Ha igaz volna is a' Recnek ezen argu
mentuma, még sem nyomon a' annyit
mint sokhamnak leg később pethedése,
de nem is igaz. Mert a' Bonyhai Grotta
a' Melancholiához ssal ugz tözeli, hogy
az em léte; s ime az em léte a' Recnek
annyi mint viffa em létezés! A' sönus
nak hasonlóságot pedig az olvasza, hogy
én azon szej telü Damauar, azal a'
sönus, a' livántom kedves kedni, mely
Héli meg retsere. De ha ez igz nem vol
na is, lehet é' értelembb Aesthetica' goun

dolui, mint az' livánti, hogy minden
dalnak más sönusa és más érzelme
legyen? Vagy lehet é' nem igaz abba mon
dani, mint midőn a' Rec. az' mondja,
hogy ezen dclol nem egeber, egz mássa néz
ve, viffa em létezésnél, holott azotnak
sargait is egzben különbező? Ugan
is ott a' Melancholiát emellem, itt pedig
a' Trifüenát meg tözönem, hogy azon
dalokat Grossajában töze vágatta, mely
szvint a' Melancholiát sültség lepen lehet
em léte nem s az egzre viffa em létez nem,
de ez, az ugz nevezett, viffa em létezésül
egzben különbező. Az Amathus és
Melissa tözött sints nagyobb hasonlós
sá, mint a' millyent Horatnak sönus
tödjában láthatni, melyet alig mondá
nak egeber, mint az' ö' edves Philosophi
ájat: él's öcülj. Some, mivel én egz
söz Melissa ölebe, mássor a' Mura ex
jára dülöl, már meg sünöd Poeta leu
ni. Anacreonnal, Perrazlanal, Him
finel s egz sönval, minden lyricus söl
nak láthatandó bizonyos vral tödö
érzelme és ideálat, melyet g' aban
elö fordulnak s melyet a' Poeti söl
jat némü képen characterizál, de nem

a legbelsőbb ember. Horatiusnál a sol
Massicum és Falernum, Thimé a
sol scut, Mercurion a sol Ab
eu licht, nálom a sol arhex, nec
tar, virany s.t. egészben nem mondá-
nat, mint az, hogy az első a nyájat
a második az imeret, a harmadik az
audalgó s a negyedik a csapongó ide-
alig slyt tartotta fejeit. Nyauis
en a lausnál legmagasabb fogásain
próbálgatva, szűrség lépen a legtöb-
rabb s legideálisabb sava lak kellem
válogatva, melyek lérség tívül való
azert sünthet a Recuér fémébe,
mert sember sünthet és nem minden na-
jial; egészben, hogy esheret volna
az meg hogy nálom az öt, hat, fémébe
sünt, másutt ellenben az ötvent se-
léra?

Azokban, ha mind oly igazak vol-
nának is a Recuér állításai, a mily-
en hamisak, meg is slyta helyrelelése
volna ezen egész characteristica, egész-
ben azért, mert az előbbi characteris-
ticával e diametru ellen lézik, másod-

szor azért, mert a characterre nem
characteri vonásokból isélt, hat,
másodszor azért, mert az nem slyt a
művet, de a legbelsőbb ember is cha-
racterisálja, melly minden selynterben
a Recensivél karakterán sül van, s mel-
lyet Home nélkül is kellemi tudni min-
den jobb embernek.

Nyau is en az egész characteristi-
ca fserint slyta slyt, láng, slyta erő,
érsés, slyta phantasia s.t. vagol, s fel-
múltam Horatius forró lángolal,
süledő bőséggel, magasabb slypon-
gással, azaz, a poverai léleknek leg-
jobb bellyegeivel; felmúltam Him-
fit slytis séggel s ez a slytis séget meg-
tudtam legsebesebb lángaim tívörre is
tartani, melly nem egész mint megza-
varhatatlan, slytelleses is léis - slytel-
letes Senec. Mert a melly Musidus a
legmagasb fogásolban a slytar el-
nem nyitléaurja, az Müvés s mert
a slytis séget forrosággal, a bajt erő-
vel, az ellen léző ércluerek egész-
sely slyt oly lélek egészteni öfve,
mellyben minden erő slytelleses hat,
móviával muntálódnak. - Imet

mondja Luden: Schönheit kann
sich in ruhigen Formen zeigen, lebendig
aber wird sie erst durch Handlung,
und die größte Schönheit eines
Kunstwerkes offenbart sich in Sturm
der Leidenschaften, diese gleichsam
züngelnd; Simus mescler a' Regier
hog, a' Harmonia Marssul is Venus,
sul, az az, az erőtül is lekem sül bü
lexer. Mind ezek pedig magokban
foglalták az érzelmeit leg elevenebb
feszítés is, mert természet szerint ez
sikke amazok láthatóvá.

Itt tehát a' Rec. a' legfőbb poezai
sókellereket sélvölva veam ruhóra,
az nőbbi characteristicá szerint pedig
az érzeméni, gondolatni sül törrel, se
gény-séggel, egyoldalúsággal s. s. még a'
lövönseges emberi tehetségere is
meg ragadja töleus; mert a' éi mind
érséere, mind gondolatira nézve
tesemü törri, egyoldalú is s'egény,
az még a' löz emberen is alul van. —
Valljon nem sikelő ellenmondásodé
ezek? Valljon, ösve lehet é az eggü
gü ember characteristicáján, a' legvö
tellesebb Poetáival olvaszani?

Vagy az ömledő böseger és gazdagság
a' s'egény séggel, a' tsupa sül, tsupa lág
eméss, tsupa phantasiát és erőt ~~ifjós~~
~~tekere~~ az érzeméni, gondolatni sül
törrel, egyoldalúsággal, az az, a' sül és
a' vissel eggészteni lehet é?

Ezen frembeünö ellenmondásodan
az al aranja a' Rec. elhárítani, hog
az nőbbi characteristicában, a' böse,
ges erőt s. s. tscl a' hi fejezésekre és
tscl némely érzelmeire s'orirja. De
az első characteristicában nem tscl
a' hi fejezésekül, nem tscl némely
érzelmeül, hanem az egész emberül
vols a' s'ó. De nem tscl a' löt cha
racteristicánál ellenkezese tsupa
ellenmondás, hanem még ezen utolsó
is ellenkezid maga magával. Mert a'
poezai hi s'elclben gazdag, az éx
clclclben ~~egény~~ löt is gondola
sölban pedig s'egény lenni, nem
egéb ellenmondásnál, holott a' poezai
hi s'elcler nem másod, mint megtes
résül poezai érzelmeit és gondola
söl. Hog lehet tehát a' Poeta az
eggikben gazdag a' másikban pedig
s'egény, holott ez a' lötö egg? —

hibát, hogy azokat egy gyermek is
 meg orvosolhatja s tövénzését
 pen a Recner egész épülésé le
 kesné. Characteri hiba é az tehát a
 mit egy gyermek is meg tud orvosol
 ni? S tudja é az mi a character, é
 né characteristájáig is, el lehet
 rontani? El lehet pedig rontani,
 mert a mint mondám, leg leveseb
 azon fava é és nevének föl
 szerélese a nélkül, hogy ezen föl
 szerélel a munka leg leveseb
 nyerne vag, ves, tene s leg kisebb
 létele váltózást szenvedne, mely
 ismét újabb bizonyosága anna é,
 hogy azot kíván sem characteri
 hibát, mert ha characteri hiba orv
 solható, akkor multhatatlanul nyer
 ni kell a tövénzését; de mit nyer
 az euyim, ha az aetheri szárm helyen
menyest tesz, vag ha Solaces he
 lyen Seuecat mondod?

De walljon a Recner isen há
 rom helyselen figuráit, s még an
 nyi más hely helyselen ségit, meg
 tudna é orvosolni Homér? — É

characteri hiba s ez orvosolhatatlan!
 De még az illy valóságos character
 hibábul sem lehet orvos a Poeta
 szivére és fejére iselni, hanem csak
 anna é és levere. Az én hibaim pe
 dig, ha hibául valék is azokat,
 nem hogy nélem characteri hibáim
 volnának, de még verseimnek sem
 azot. Mert ~~ez~~ az ar melly oldalul
 sérintem a dolgot, az illy fava é
 galvni előfordulásábul, józanon
 egyebet iselni nem lehet, mint azt
 hogy a Poeta verseinek öfve séde
 seve vigázatlan volt s nem vette
 észre, hogy ez vag amez 30 több
 józ elő, mint illeue. É tehát az
 én hibám is, de a mint láttam ezen
 vigázatlan ságban a legnagyobb Poeta
 is társaim.

Továbbá, ha mind olly igazat vol
 nának is a Rec? argumentonai
 a millyen s nem igazat, akkor is
 igen helyselen, illexten volna ezen
 egész characteristica, mert nem a
Művés, annyal in ébb nem az em
ber, hanem egyedül ~~csak~~ csak a
műv tárgza a Kritiszánál. É a

három ugyan ~~egy~~ egy, nék látszik
leuni, de valóban nem egy. Mert en-
gészen más az + mondani: Bürger
versei hírvánál, más az: Bürger hi-
ván Poeta 's más ez: Bürger hírván
ember. — Ha a Krisztánál s₃ül,
sége volna is arra, hogy vizsgálasi-
nék resultatumát az emberre alkál-
mazassa, akkor is az + kívánja az
emberiség törvénye, hogy az ember
minden lehetőséggel minden kémelettel
mivel pedig arra legkevésbé s₃ül,
sége nincs, látnivaló, hogy a li a
mű helyett az ember karakterizál-
ja, az az vagy a Krisztá határais
nem esmeri, vagy annak s₃ent s₃ül,
jait alacsony és tözötli változ-
ta. — Más az midőn valamely szem-
releu ró vagy az emberiségnek, vagy
a nemzetiségnek s₃entsegei meg ta-
madja, mert akkor nem csak az irás,
hanem az ember is egészen a Kei-
sita pártjára alá esik. De mit vár-
het egy fiú, fánál hízelkedő Po-
eta, kívánk ha az még barátja is
a Recensensnek, mint én? Mi s₃ül,
ség van ott mondani a dorongra és
emberreleu szemely s₃entsege?

2. Április 16. 17.

Ezen jól tudom mind bármel a Né-
metek egymással 's tudom mind bármel
még Schilles is Bürgerrel, de az
is tudom, hogy a robbat semmi jél,
da jóvá nem teszi 's tudom az +,
hogy a hol bizonyos hibálat látnak
is s₃ebb volna a s₃ej letli Hertze-
get, Gonzaga-Cassiglioni Aloy s₃ +,
lívemni 's az + mondani: A terméket
a mennyi fényből s₃ent s₃ent
sem kinek sem áv, hanem az + az
oconomias prismaja által s₃anta
lan egges sugarakra osztván, minden
halandónak csak illy egges sugarat
nyujt. S₃en sugarak s₃ent s₃ent
urol tudir annak letli, es fessu au
nak műveit, es határozza meg az
Geniusának karakteret s. t.

Ez s₃orta a s₃ej letli emberorsái
kémeletli; de vagnak kik az + hízik, hogy
a terméket oconomias ~~prisma~~ prismaja
az + kézeikben van 's az illy emelet leg-
kevésbé j₃ta.

Rec. Inuon van, hogy némely
darabok, melyek lévén vagyogó li-
s₃entlet, csak látszanak valamit
jelenteni, de valóssággal minden ér-

reményről s minden értelemről át-
saláiban írased. Az Ojándás s a Tö-
völ Sophiches s. öllő / 10. l. / a So-
nesshez / 38. l. / a Bonyhai Grotta
/ 173. l. / s némely mások, hasonlí-
tanak azon alakokhoz, melyek a
laterna magica viffa sugárzásá-
által a falon mozogni látszanak
de valóságosak ott nincsenek.

Auricec. Ah holt részegnek ha-
baoldására eunél többet mondani
nem lehet. De én ug, gondolom
akli tudja mi a Povis, az nagy ér-
telmes és nagy érzést az illy hisz nais
darabokban ~~szóval~~ és poetái
complimentekben nem keres. Ah
legújabb, legjövőbb Aesthetics s
ferint is, az illy nais tölsemények
annél s, ebből, minél írased s
töbnyire, ug mondják, az örböl
tanulunk legjobb, melyek leg
kevésbé tanítanak. ~~...~~
~~...~~
...

Tesides mind ollyanok mondják,
hik a poetái értelem és érsést
az istelen sentimentál ~~...~~
grimmáffordul meg tudják válof
tanu. Ah nais tölsémet igen az
a leg jobb character, hogy a
sentimentál érsény kedv és
tölsel kedv egy formán terüli,
meg ott is terüli, a hol a tárg
természe az örök nem ellen kezid
annya mint itt.

Mind ezen guyolt darabok töbnyire
leg egyszerűbb a Bonyhai Grotta,
de még is több vann ebben is mondva,
mint Horatius mag ugan illy tárgu
ödjában. / L. t. Oda. 30. / Horatius
nem ferint hivja az istened Gly-
cerá Lazarium mába, én pedig az ö
jel képe ben hivom, s ez poetái bb
hivás mint amaz. Igy szóla a nais
tölsé az érsést és értelem képe be
öltöztet, szó hogy a pálma, egy
myrtus, Flis us us nem minden
tudja a borsa bolv sül meg válof
tanu. Horatius meg elég szid a hivás

sal, de en meffebb is serjefb le,
deu 3 allinél is lése van lácharja
hug, is az is léneél serelue net él
jóbb érs is nem mutatkezzan. Nais
töls is ben Ly Euphroni kag, me 3 le,
reoni nem kell. Kivále Damárnél
tsch a leg süteleu ebb Pedáns is,
harcu valami sudos hangon. —

Napoleon a sejt Eszaki Kivály né,
nát koránvaló serecsnyei tudón,
a sejt Luís pedig ~~is~~ saj jójával
lepte meg. Ezen in complimente
im is sehat tschilly serecsnyei
es saj jó ugan, de még is ug hízen
hug, azon séptellén Damárnél kedve,
sebbe ezél, min valami nag, érselemin
baglól.

Rec. Ezen érséményi 3 gondolái
testeny lörböl lehet az, ki magarazni,
hug, Deris már magar egész en ki mexi,
semet lemi látsit 3 talán el erre,
noha még igen jódor a határs, melyet
a sermés, et a poeta is nem poeta lizt
vona, 3 a mit utójár a leg nag, obb,
leg lette ebb Kötörölmeél is el érní
telletit. Mert mástius hogan telte va
la fármos niél azon 11. Könyv béli G.

^{Bism} 17.
istólátnál, azon durva Jambus ~~le~~
ban örvös deklamatióval? 29

Auxrec. Ah német Recensiót fe,
vint Herder is teleu, fremteleu so,
phista, phantasta, Lessing Dongpi,
tot, Wieland, min affile Swab,
tsal negven efsendős locában kéz d olo,
sodni, Görke a pverai nevet sem es,
deuli, Kotzebue pedig, ime, egépen
agon is recenseleator! — Valóban,
ha az ember ezélet jól meg gondolja,
vag, az tel mondani Horattsal: nec
visit male, qui natus moriensq, fefel
lit, vag pedig az illy Recensiókat
ug, tel seinteni, mint leg ebb
huzorúkat. Mert mi lör a Recen-
sió a verbumban substantivum,
mor, a tsapungú odában egézi
besédes, a pverai elbes, illisben
sevaduci Romancet, a pverai
complimenteben seurimental
mely séget, a seurimental Episto-
lában ellenben nais flosculuson
kat lecesneél is nem találnál;
valjon nem örülhetünk e huz
nem találnál? — Ez van a dolog!

Igen is, az emberi csak magát esmeri
és becsüli, mindenben csak magát
keresi: s ha nem találja, akkor mondja
ofrtan gőzödelmi minával: Hogyan
lette vele ez enek fázmosniok!

Egyébként pedig, hogy az emberi
lélek a Poetis, bül ki ürülhet é, min
a dunda a szellőbül, vagy hogy a Mag
aré ki fog, é már akkor, mi é a Sva
bé még csak selui kezd, az é min
nem tudom, de gondolom nem is
való kérdés, hanem hogy a Recensens
insulturáji minden esetre igen ille-
tenek, az é igen jól tudom.

A mi Epistoláimnál declamari's
vannak iller, arra ~~csak~~ csak az
a felelet, hogy valamint minden ver-
szetnek lehet különféle tárgza és
téma, ug az Epistoláknál is; s va-
lamint minden költeménynek té-
máját, nem a nevezet, hanem egyen-
dül a tárgy természet és a tárgy
felfogásának módja határozza meg
ug az Epistoláknál is. Ca' Epistolá-
imnál igen komoly tárgaik nem
őszketten járják szimelbe, hanem

30
a tárgy természetét perint komoly
ésszel tellet előadnom. S az illy
hanghoz a szótorn Epistolái szifrasá-
gól nem illenek. De ug hiszem ez
nem nagy hiba, sőt az tartom Schil
lexrel, hogy a pathos inkább Poetis
mint a Vitz.

Midőn a dyriens által meg a di-
daxis: próza formára, csak ug ad-
hat a prózai tárgznál valami kis
Poetis, ha tárgyat vagy pathos-al,
vagy pedig szépséggel dolgozza ki, a
főntebb, komolyabb tárgyakat, tudni-
illik, pathos-al, mint Juvenal és
Persius, az alantabbak pedig
szépséggel, Vitz-el mint Kasimery
és Horat, melyetint ezek mulat-
va, amagol melegitve, emelve sa-
tánat. A valóságos Poetis azonban
mind itt, mind amott oly kevés, hogy
még Horat Epistoláin is, az ódák-
hoz képest, Poetis-nak sem lehet mon-
dani.

Igy kell az én Epistoláimnál is gon-
dolnodni, melyek enek tárgaik é nem,
csak nem poeai tárgyak, de a Poetis

szal egzesesen ellei lezse. Ugan is mid
azot egz eber, mint az em beriseg, legy
pen subingz eber, a Religioua
Tudomany dural, az affonyi neu
allapari a, az em beri termesz
classany sagana a leg tedvesleues
ot alal xul valo felfogasa? Az illy
szomoru lepeden, mi e lexe volna
a poetai vizagoz eg eber, mint diu
sana uia? — Igoz ugan, hogz a
a Poeta meg az illy sargolal is jatsz
hatis, ha alax; de vellyon jatsz hatis
e az ember?

Mind a mellett meg esmerem az
is, hogz Epistola imban nem elly huf
u, egz forma elo fiam la lasod, nem
tsal nem sepe, de a sepe elen
lezne is. De nem is sepeget
alartam en itt mondageti, hanem
haznos igaz sagolal, mert a Poeta
sem mond hat minden lor sepe s
eleg aunal neha tsal jot mond a
ni.

Tovabbá a Rec. ismet liu par xii
meimet, a vocalis megnyujtaval,
dronvan, tsal nem minden ximes

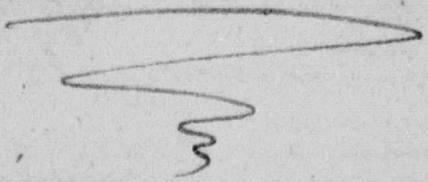
Lapin 18.

verseimet Publicum elejbe nem illo
germeri gomoluel iveli s a tsu fu
lodival lezess Recensior, tsu foluda
sal vegri.

Az mi a ximelet illexi, arra tsal
azt mondau, hogz adli az eu xime
met nem se exeti, ximezt en ugz mint
nem elly mid i Verselvin e; de en
ugz hifzem, hogz a mit a ny elv ter
mese huz magaval, az nem hiba,
hanem a ny elv termesz exet erolter
ni, igenis nagy hiba, mellyet eleg
szomoru jeldajit leharjue.

Hogz pedig en germeri verseimet
is hi adrau, az tsal az olvota, hogz
en mar ellox nem egz liu Pedantban,
hanem leg in labb, a Nepeben, germe
leiben e germeri ember elben lat
tam a Poetiznal Publicumet, ~~tsal~~
~~tsal~~, valamin t mas
is azot ban larou. De egz eber
is en olly hiu soha se voltam, hogz
tsu a ximelet alartam volna li
adni; s adli olly hiu aunal xime
mior. Nem tsu alartam, hanem tsal
se ximelet liu tam s az meg is nyex
tem. Az ugz nevezess Acsthericus dural

~~egyetlen hiába is az ember, az~~
~~szó magától kezdődővé válik.~~
 egy ember is hiába is az ember, az
 is is az magától kezdődővé válik.
 Az én egész gyűjteményem, igen keveset
 is vérem, szupa germeni munka s a leg
 feltűnőbb ördög, leg-együztűbb dalaim,
 mal egy törvénnyel, s lami való, hogy az ö
 dalból inkább is kezdődik a szupa ger
 meni és is germeni gondolatok, mint
 a dalból. De a Poetis, és a szépség
 elnevel s germeni emberiséget együztű
 Religiója minden évek is az ily germeni
 alaktól kezdődik megjeleni. A görög je
 per elnevel a görög iszelen s a leg
 művel. Mert mind a szépség iszeme
 fete, mind az emberiség java az is
 ványa, hogy az a leg emberibb endom
 anyt, minden lehező módon simpli
 ficáljék, popularizáljék s az által
 az emberiségben serjesszék is natura
 lizáljék. De jól mondá Barrcaux
 hogy a tudományoknál a görög iszeme
 nyit nem artotat, mint az elnevel
 s a leg.

Első rész.

7 dupla levél
 1. oldal levél
 12

Mesei szorgalmunk

aradályai.

I.

Hívtelenség.

És tapasztalás mutatja hogy
 a mesei szorgalom főképp fej
 lesinél szót mesterre is leg

főbb oszloja val a szűrség. Az
emberi természetben oly mélyen
van gőzököse a tömnyű élet
ötöné, hogy míg a népet vag szűr
ség vag tsélos néplejzet vag lin
szexitő x) midőn szorgalom ra
nem szortarjál, addig annál
egész életfilozofiaja val
abbul áll, hogy mindenképpen a
dolog tömnyebb véget keresi;
a szorgalom pedig nem tömnyebb
vége a dolognak.

As amerikai népet ezeken
lin ödösítke magolat, midőn

x) a szűrség gőzöke nem: lény,
hanem: lin, sig, linstanis,
lin szexitni, usz, linval szexitni

"Dez a Spanyolok dolgára az
 az borítani; a Zsidó is Prigány
 kézzel egész életében koplalni,
 fázni s magát kuffá tenni,
 mintha dolgozni; s fájdalom!
 még New Yorkban is eszenius
 lincolntól is öltözött magoz
~~at, s eszenius lincolntól is öltözött~~
~~at, s eszenius lincolntól is öltözött~~
 at, s eszenius lincolntól is öltözött
 öltözött ember társasága a dolgozó
 küld.

Jolly idegen lévén az ember a do"
 lognál, nem tudta hogy a fűszere
 meszei szorgalom mindenkor csak
 a nagy nevesseget, avagy a nagy
 nevesseget folytó szűrtseget
 követelése; a nevesseget
 pedig mindenütt nomadizmus

vagy felnomadivmus szolva jár
ni.

És látni, hogy az ^{igen} népek Chi-
nában a messi szorgalva nagy
szélességre jutva; ~~az~~ amek-
korok, és ságában pedig, a népek
len Tevévosszagban, mind el-
vagy csak nomada vagy felnome-
da a nép; és az leharri minden
európai neveseknél is, hogy az
egész messi szorgalva, a népessé-
gel együtt nő és fog.

Melyek szerint és hiszem, Hazánk
népességét méltán és szerinte
júd mint messi szorgalmunk el-
nevelésénél egyik legfőbb akadály-
tár. Mert Honunk, csak földje
terjedelméhez képest is, a művel-
és Európa népességét tartomán

I.

Hípseléség.

A mészai szorgalom fűszelb fejlet,
 legálra lánosb fölveteli, a föl
 epemér is fölművelő népmér hely es vi
 elözonyiban állanak; ^{always} mely viszonyok
 is fölvetelét tözör pedig egerit
 egerit legfurosabb is szembenöbb ^{lévén az}
 es, hog a fölvetet szerjedelméhez
 is szerjedelmé s egyekhez ^{egy} legem eleg
 endő fölművelő nép;

~~Ha tehát~~ mészai szorgalmun &
 is valamadának oláicol gonu
 koldvni elarunk, autém volje
 nagis elöüle esen lédes: van
 a fűszelb mészai szorgalomca
 meg lánosb is elegendő föl mű
 velő népmér?

Egibirans pedig vagned hie es. hisid, hog van ^{leas}
man mar Hasandben augi nep, melyet miliranyos
innyent deel hamar degyedore leleme seporo van
s hog a nep, epor is me de van modje xevind ners
has, nosbb volca min amoz. Melly veleny, meg
perlem it nem elavran, vad as mondov, hog egy
azan politikus ^{et} id az allegad, hog a nep outim
hamar meg seporid had amek degyedore eleme leg
s hog a nepet nem seporitavakul, hanem ^{val} elme
val kell gondalrodni, igen egodolulag nersid a
dolgot.

Mer ambur fo dolog as er hog legu a nepet
degyedore eleme de simolly fo dolog as is hog
legu amad ^{it} erdolese s ha un berent van so
mindentor fo odal as erdolese odal, mely es van
fetedni nem s, ba s asat erer s, olund jot. ha
az modjude, hog a jollet is erdolese a leg fo
nep, eporid, s ~~seporid egu is ners od~~ is od
jini s az erdolese olly mulhasolan, mely ~~er~~
~~jollent gondalrodni van lehas~~ mely mind en
eg, s, er mind jollentela a jollentel.

Ez is seporid, melyid hog g, van az egu id
seporid de jo erdolese nepid seporidbar min
a konyan elol de erdoleselemed, selig eleme
a romai seporid Augustus id

Egibriánur þessi vagnar ollyandi is, til
 að hyski, hogg líkur mér harsáð þann amni
 nið, mállyer máliramy os intereok álral
 hamar elegendöre lathene þeyvovitan, s hogg
 er nept þeyvovitaner eren midja harsvotale
 volue vean þ nevre, mino er ug is mán
 igen ^{þ regvils} levert neper er idgen þarm erok álral
 meg þ regvalrabba lortvovitan. Mally
 velenin in itt megpenteni nem elovain
 her eron poli ricensod illitve nem hogg
^{erit þu þ þ met til}
 harnom ~~þ þ þ~~, mally þ vevir mally poli
 ricensod er álral mudogetjal, hogg er
 nem er nept þeyvovitanerok, harnem her
 amok elalmirul þell ~~þ þ~~ aggodni, ~~þ þ~~ s hogg
 er nið an linn meg þeyvovitaner her amok
 elleme legen. Men am þar fö dolog þ
 hogg legen anepuk elegendöre elleme, de
 þinnolly mull heres lan er is hogg legen
 amok nið þu er lölse

köze tartosid; ha pedig ez is
 meggondoljuk, a mi ~~g~~ meg is kell
 gondolnunk, hogy földünk majd
 egész terjedelme vag igen ter-
 mély, vag igen könnyen ter-
 mélye lehet; eddig nagyon
 is néptelenség kell. Hasán ke-
 selintemünk.

Topony is Vasvármegye
 közei általmasius legnépesebb
 sájai Honunknak; de még ez a
 népesség is csak olyan, hogy ott
 sem gödi a Mager a maga gasda-
 ságát, hanem az is hegyi (Hem-
 ter is Horváth) forgájuk
 a sarkos is terjed, s még Top-
 ony is Kőszög, tövében is
 látnak eschorsági. Sasvölgy.

Ha pedig belső reinkarnációk által
rántó szivében, legszelvényebb tan
tananyagaim alig látnak egybe a vá
mondásokmal, s hol szántalan
faktum is városok vizsgálata
nával, azt mind eddig az egész
nemzeti szorgalom abban áll,
hogy az egész városi tanterv
szolja a szabás is legyen ma
hat.

Ha tehát a nemzeti mesei
szorgalom legfőbbje abban áll,
amint hogy abban is kell állnia,
hogy a Nemzeti egész fejlődje
a legfőbb szorgalom művelésbe
legyen; látnivaló hogy ily szorga
lommal, ily nevelésig
mellé, még nem is gondoltuk.

katunk; pedig igen es volha a leg
jobb newzei tsél; mert es volha
a newzei erő. legjobb fejlese.

Igaz ugyan hogy nálunk is lehet
mink amon robor is püszvessze
gesessel holmi tsifkrabb gardasag
olat allitani; de az illy tsifka
majorok végteleu pusztsagainkon
~~egy igen tsifka pusztsag~~ ~~tsifka~~ ~~tsifka~~
s a newzet' egész ére névre het
igen tsifka pusztsag. Alli pedig
nálunk robor nélkül azaz valami
rendszert gardasag- fogasolva
kezdeni, amek nagyon is garra
esibe juttatják esen magaz
közmondást: a gardasag tsif
az azaz tsifatul mentimeg az
embert.

hatunk; pedig igen es volia a leg
jobb newsei tsel; mert es volia
a newsei ero. legjobb fejlese.

Igaz igen hogy valunk is lehet
mirt amon robor is purosve, te
gesessel holmi tsifrab gardasag,
olas allitani; de az illy tsifra
majorok vegtelen pusztasagindon
~~igaz igen tsifra porsok~~ porsok
s a newsei egiseke nisse hat
igen tsifra porsok. Alli pedig
valunk robor nelkul azaz valami
rendesest gardasag; fogasolva
kezdeni, amed nagyon is gardan
esibe juttatjat esen magaz
tsomondast: a gardasag hat
az azaz tsifatul mentimeg az
embert.

Mere szeméret szerint a neje
telenséggel együtt nő a neje
Zorgalmatlansága, a mesei
munkáinak drágasága és kossá-
sága, a szeméret pedig
oltsósága, melyek mindannyi-
göskészen gátjai a mesei gaz-
daság minden több séjainak.

essegnek, azaz a nagy népességű folyó
és tölgyes is tseliványos népességével
párosodó tsürsegek, kőzet és
a népesség is kulturátlanság ellen
ben mindentől nomadizmussal
vagy félnomadizmussal jár.

Tz lájúd hog az igen nagy B

Chinában a mesei tsorgalomban nagy
södélyre jutva; annál tsontsidtag
ában pedig, a népellen tsarov
tagban, mind ellenig a nép, net
nomada vagy félnomada

und in ungewöhnlicher Weise, lang und
in der neuen Ordnung, haben die
dort über die Natur der Dinge
einige sehr wichtige

Worte gesagt, die von den
vornehmsten, berühmtesten, haben
nicht weniger als

2

ral ^{valjón} és kösleve, hogy azot megavol
 rá legemel; ^{mag} vég pedig azolnak mag
 azitására legyen elgendő ^{fundus} fundus
 rendelve. ^{Mer} Mer velaminus Hasán
 boldogsága, ^{és} és garnetainé java
 is nyilván ^{és} és kívánja, hogy
 azot a fő ^{news} newsrel minél előbb
 eggesüljenek.

For kelene még emliténem
 mind azon ^{golgári} golgári törvények
 és intéseket, melyek által
 a nép ^{ön} ön ^{szaporodás} szaporodás; de
 mivel ^{vagy} vagy ^{olgy} olgy ^{értékes} értékes törvények, azot,
 melyek ^{utóbb} utóbb is el kell mondanom,
^{vagy} vagy ^{olyanok} olyanok, ^{melyek} melyek ^{melly} melly
^{eset} eset ^{szar} szar ^{és} és ^{egy} egy ^{intézkedés} intézkedés fog
^{szelty} szelty ^{és} és ^{mag} mag ^{szar} szar; ^{tehén} tehén
^{is} is ^{szar} szar ^{és} és ^{mondom} mondom: ^{ipar} ipar ^{szar} szar
^{jár} jár ^{és} és ^{göllés} göllés ^{és} és ^{értékes} értékes ^{át} át ^{is} is
^{terjesztés} terjesztés, ^{mert} mert ^{eset} eset ^a a ^{leg} leg ^{szar} szar
^{mes} mes, ^{eset} eset ^{szar} szar ^{szaporodás} szaporodás.

Helyeslen néposzlat.

De továbbá, Honn és népeire
 néve, nem csak az hibán, hogy
 földünk illendő művelésére kevés
 népiünk van; hanem azon rivül
 még esen kevés népiünk is helye
 lenül oszlat, ~~ugy~~ hogy néhol a leg
 meddőbb tájokon föld és munka
 nélkül sorvad és fog a sodor,
 legtermékenyebb tartományaink
 ban pedig munka és nélkül sor
 vad a gazdag föld; ott a südség
 allyasija és fogasija a népet
 hazán nélkül ves, a drága népet
 itt elhúzza a böcső rovója a népet
 s hazán nélkül ves, a drága föld.

A nagy südség nem csak fogas
 ja, de erőteljes, lelkesen is ané

Helyeslem néposzlat.

De továbbá, Honn és népeire
 néve, nem csak az hibán, hogy
 földünk illendő művelésire kevés
 népiünk van; hanem azon kivül
 még esen kevés népiünk is helye
 lenül és lassú, úgy hogy néhol a leg
 meddőbb tájokon föld és munka
 nélkül sorvad és fog a sodor,
 legtermékenyebb tartományaink
 ban pedig munka és nélkül sor
 vad a gazdag föld; ott a südség
 allyasója és fogasója a népet
 has, on nélkül ves, a drága népet
 itt ellenben a böség rovója a népet
 s hason nélkül ves, a drága föld.

A nagy südség nem csak fogas
 ja, de erőtelvén, lelkelvén is a né

pet
 ja e
 köve
 mes
 Oh
 olly
 tud
 ogi
 ja
 féla
 es
 am
 elő
 It
 nagy
 mel
 pu
 köv
 a
 a

pet, a nag böség ellenben sunnyi,
 ja is lochelyi is; mely nyhibad.
 Röves kesereit eligge is is eger
 mesei szorgalmunak.

A Buzger, avagy Karpatusi Fő,
 olly erősen, hogy három Buzger
 tud annyira kaszálui, mint egy som,
 egy Magyar; noha már is is kour,
 ja a böség, mert is ismét csak
 félannyira kaszál, mint egy Péba-
 is Péptszemelléri. ~~Magy~~ szorgal-
 am hos szolott s az által jobban
 elő Magyar.

Mivel pedig innen is a dolig
 még szánu olak nyepim elol is,
 melyet geram műveler leu
 pus, sáin l mell eksegel rüs,
 Eöduer; minden bisony al-nagor ves,
~~magyar~~ mesei szorgalmunak
 a hovi nyepöröner illy szelatan
 az osz lata miatt.

pet, a nagy bőség ellenben annyira
 je is rohelyesi est; mely néphibát
 követ kesereit eligge esti is egész
 mesei szorgalmunk.

A Buzger, avagy Karpatusi Fő,
 olly erőteljes, hogy három Buzger
 tud annyira kasszálai, mint egy som,
 ogi Magyar; noha már est is rous,
 ja a bőség, mert es ismét csak
 félannyira kasszálai, mint egy Péba-
 is Prejtszemelléri. ~~Magy~~ szorgal-
 amhoz szoross szaz ével jobban
 elő Magyar.

Mivel pedig éppen az a dolgot
 nagy számmal otár népeim élrel is,
 mellyet gyakran művelés len-
 pus, sáin é mell érséggel küs,
 Eöndner; minden bizonyos al-nagor ves,
~~magy~~ mesei szorgalmunk
 a honi néperőner illy szétralan
 az oszlatá miatt.

Narrati

2.

nepeoráky.

A nagy fonal ~~klassisa.~~

Haussal fölőre levő nepeoráky
 van földművelés művelésé-
 re; de azon kívül még esen le-
 ves nepeoráky is fölőtte fonal
 ut van cloztra, danyira hog-
 a legmeddőbb rajolon föld is mun-
 ta nélkül sorvad a sor nepe, leg-
~~meddőbb sorok között~~
 sem éremyebb tartományin d-
 ban pedig munta nélkül sor-
 vad a föld; ott a südős konyja
 a nepe s hason nélkül ves a
 drága nepe; itt ellenben a bősé-
 konyja a nepe s hason nélkül
 ves a drága föld.

A nagy südős erőtlenség is tel

tesznek tőze a nézet, a nagy böszö
pedig tanyáira és gonoszai, mely
népki bárdal digne is bővelkednek
a helytelen nézetek miatt.

A Buzer, avagy Zaryczus. Főz,
oly erősen, hogy három Buzer
sem tud annyit észlani mint
egy somogi Magyar, noha máx es
is rosszja a böszö, mert es ismét
szar felannyit észlani mint egy ka
da is réptsemelléri Magyar, a m
pedig termézet szerint annyit tesz
hogy egy feligmeddig szorgalom hos
szorott ~~és~~ a szorgalom által
jobbani ilő Magyar hat annyit is
mint egy Buzer. Ez a dolog zain
salan oláhordal is, kikkel hat
ontótejen a havasodas szurdal
szajul s hidegen elnessül midőn
ezen polgártaiszain s művelés,

3.

Quar födos, raly.

Valamius abalainos serinset,
ben Hasand' neperje igen batul
van dos, wa; ug födünd raly
es os, raly ai is olly ralyen
talyanod, mintha Newsetün
mindig ason ^{voluta} ~~neperje~~, min
tegen minden leg ralyebb taly
met leperleuni.

Mens där talyan harain
tender nagsiget, där talyan
ralyanain talyen ralyen
talyen megfontoljuk; ~~neperje~~
~~neperje~~ alal tell larmund, hwy
már raly is abalainos föd,
bontij i minden jösanabb ges.

pal szanaszer legeliesi s mi lör
 szer szeri sekeri asóddal lopar,
 az az, másod' részében is gabraja,
 ban örökis jól tartja.

Es első magva a fölfordult ma
 gar Mozálnak. Mert az illy örök
 rész germet mecsül jobb loparó
 annál derekabbul néssül s
 annál több salomice lap ajjatal, vagy garda,
 mely szerint más mint germet járnál
 a loparó is rablás derekseg
 néssül. s mivel az illy örökis
 már germet korában hozzá 30.
 til egis ejjelies ~~egedül~~ ~~korán~~
~~göbör~~ majd egedül hegen vól,
 gön szarangolui, majd több
 örökisdel ösve állva, lopar tynd,
 at, ludar, birka s. t. süti fős,
 ni, majd a hősödél balt...

asorant az örvösök majd exövel
vissza venni, s ha es nem meg, s
lönfele kovácsággal vissza lop
ni, majd pedig illyen elvön tömlő
köz és derek próbálgatni; lá
nivaló, hogy az illy örvösök minde
teljesebben a legvalamiről is volaj,
ság és szívány ság, oszólaja.

De van e dolgot még is, s
la is, az t. i. hogy az illy örvösök
germek - ~~germek~~ gerlötse - s leg
enyhűbban az örvösök ~~szólása~~
szolgálat is dolgotalan ságok,
megszólván nem csak soha jó gazda nem les
de sok egészen félretek, a gazda
ságot s abból is hogy örvösök
lopasza hisz legarja s asorán
visszavételül visszatérve nyere
kötés; melybevinn nem csak mások

nal el kárak, de gérán megér
is egész elronyja.

Hag hiba továbbá a megér
perasz, nevelésben az is, hogy
a polgár a maga gyermekét semmi
mesterségre nem tanítja, ug hogy
visszaság magyar polgárok között
még csak olyavolat is találni,
hét holmi durvább faragás hos
észene, egész mesterségreül pedig
~~gond~~ ~~válasz~~ nálat só sints.

Es az a nagy rútónbőség a
magyar is német perasz között.
Mert majd minden Német sud va,
lami his mesterséget, melyet a
gazdaság mellet nagy haszonnal is,
s ha eladása való nem mindenid
léti is, de a gazdaság hos meg
tisántató faragás és építés.

majd mindeni tudja. És egy
ik föle annak hogy a sváb gaz-
matodug meg tudnak nélni gaz-
kapodni s oly háború építene,
millyenül a Magyar államni sem meg-
s innét van hogy a magyar polgár nem
szar söt püszé lénytelen kiadni
olyanok, a mihez magam is léte-
kesse, de néha késszámra is meg-
ked gazdavága, midőn holmi je
megpusztul, melyet sem magam nem
tud szinálni, sem püszé nem
kap, vag hami kap is, es is drága
es rossz, mert a hol sűrű a mester-
ember, ott a kimpellér is a kapos.

Es teszi es hogy alig találósít oly
sváb, kinél minden sűrűsége gaz-
dasági épületei bőven meg nem
volnának; Magyar ellenben alig

talalósít: olyan, tinesd vag max"
 hája ne fásna, vag talax mánya
 ne asna: mert ha a Sváb maga
 nem tud építeni, talal elég ahos
 érölet, lile rajta ökömese seg"
 ituel; a Magyar ellenben galyan
 nag bajjal meg, erosi az épületes,
 es az utóbb ismét eligei, mivel
 építő embert nem talal; a mi rex"
 meg, erosi egyidő fö oda a magyar
 polgar: regény regényed.

De gazdasági tekintetben nem
 helyly követésen hiba a magyar
 nevelésben az is, hogy abban az
~~szóhasználat~~ affonyi és fexfui ma"
 lál annyira elválos, tanuad, hog
 valamint a fexfi pizul és alatsoty"
 signal partja affonyi min lal
 Termi; ug a fejevény is illeti"

segítség nézi férfi munkába te-
vedni; mert tudnivaló az, hogy
az ily dolgválogatás több rész-
ben is közelművelés nem
szelvény ~~has~~ dolgomulajossággal és há-
ramakadással jár.

Fölösleg szék nevűzeti karakter-
munka az agy, hogy a Magyar
a legjobb nevelés és a könnyebb
munkát, a férfiak pedig csak
a nehezebb dolgokat adja; s meg-
vallom valami barbarissá látsz
abban, midőn a Német a maga leány-
ával és hölggyel szíjeltet, és il-
tat, s ántat s. t.; noha egyiránt meg-
tall az is vallanom, hogy a német
szorgalom nagy részét éppen az teszi,
hogy mind a férfiak mind a nők
lában egyiránt részt vesz, s mig

a Magyar nyelvű, a szék doktrínájá-
 ról és fuzinglál, addig a Német
 az effonyorlál eggűt foz,
 tőz, vaxx s. t. a mi igenis egés-
 en más tövetésű, mint a fuzing-
 laló.

Zemberűnő vögze az is, hogy a
 Magyar, valaminis semmi mesterig-
 ze is tövetésűre nem tanítja
 gyermekiz; ng a religioban is
 fölötte hidegen neveli asodax.
 Mert egébivűnt minél lehetne
 kulajdonitani a Magyarat nag-
 hidegsége, mindön az épen olly,
 vag garban sordal jobb semploni
 is ostolai nevelésben részesül
 mint a buzgó tőz is német ne-
 j?

Meggyondolva pedig hogy a Re-
ligionat az erkölcse, s az erkölc-
sok az egész népeletre, mely vég-
telen befolyású; nem kétsé-
s a Magyarok ezen tulajdonságai-
ra, s orgalmára eggyéleltől
ának tekintem; mert valaminek
a valóságos megismerése a né-
pélet, az a religió, s az is
megismerése annak erkölcse, s az
ül erkölcse is erkölcse, s az
sajátánul foly annak egész bote-
nyaga.

leue sávnul szűlöjé szűl, xomlora
 sággal selles városolva besyevölödik,
 hol a helyen, hogy az élere is gazdaság,
 va szűrségesb tudomány o bacsat,
~~szűl~~ vag szűlbe avattasúel,
 szűllyre olyadot tanul, melyel
 a serkes nevelés által szűrűlt aya
 gazdaságot még inkább is szűrűlt.

Mert az ily ifju a gazdasághoz
 semmit nem érveü s városi mulat
 ságothoz szolvan, aszolat majd falu
 kul falura, majd erdőre erdőre
 hajkásza, majd pedig magas hivatel
 olva adja; s mind ig mind amug
 az unalmas gazdaságot vag eg
 vezeg szűllyre vag eg szűllyre
 gazdaságra bizza.

Az ily gazda ha valami feltu
 da által gazjasodni kezd is, szűl
 akkor szűl az történi, midőn

már az életben kezdő gazdaságot nyit
elkezdni a nagy költséggel járó germel
nevelés folytatásai; ilyenkor pedig
már elég boldog a gazda, ha hivatalos
let felvétel felvétel, erdővel erdő
re nem kell hajkászni.

Íme van az hogy Nevezetesen
ezen fontos oktatásnál gazdasági
szövegére legrosszabb libon áll,
~~erővel~~ s leginkább csak ott áll
jól, hol mind a gazdaság nagy me
dományába járva tisztel, mind
pedig a kendő folytatására elég
erő hajdúkat látni.

A köztudott sepeket német
gazdaság mind a díszesek mel
ti szorgalmas munkával ugyan;
de lehet tapasztalni hogy a föld bős
ségre érkezik is vontaik kezdni; s mi

vel söbbuyire bor = er dohany ter¹
 meyrirra adal megalax, lokans¹
 seu hazuelner amyrir, miurka¹
~~götuross~~ gabua = er markagaz¹
 dasagra fordiranar borgalmolan¹
 holur sundivalu az, hog er er ses³
 id gasdasagun d legföbb agair.

yre
 med
 sig
 eler
 do
 und
 age
 ll
 ll
 me
 ind
 leg
 *
 mel
 i
 bo
 mi

váner, s ig a mosci borgeal,
omneris, serjediser; a mis
elg nyilvám s elg fájda launmel
lúthasun d segény svt is sták
nepeintén, mellyetkes culurán?
legisebb sugaxei atig serjedhermed.

med
reze
olly
gas
et
ind
se is
id
fija
el
öl
a
l nap
ross

Pásztoraink' sorsága és romlásága

Akki megmondolja hogy majd minden
 magyar paraszta legény min' örvény
 iteniül nagy részben hever és pást'
 sok földet, s azon kívül még mind'
 en fulu ban mind a paraszti
 mind az urak sámos paraszti
 az, a paraszti pedig még sámo
 abb' bujtatólax tartanak; s
 megmondolja hogy ezen sok pasz'
 torok ban nem tud fölönné meg
 néverő hever országok, de egy
 bersmind ezen paraszti formál'
 jád a magyar zablai, törpányi
~~...~~
~~...~~
~~...~~

amolyan meggyőződés, hogy a magyarok
~~először is a magyarok~~ egyik fegyveres

és azon kívül hogy a magyarok
 daságos igemeggyőződés is
 hiszem, a lehetséges legnagyobb
 vel, még a munkás népi ezél
 és is föltötte vesztéssel; és
 hiszem, nem vesztéssel meggyőződés
 ha mondandó, hogy a magyarok
 mind' egész mindjárt bátran meg
 vesztéssel, mint meséi gasz
 daságunk elömenetelének
 egyik nagy gátlója.

Örömmel látja az en bez mind
 a Horváthoknál, mind az új nevesen
 vad Prátródnál Slavonia xengereg
 edjibem, hogy minden nyájadat,

ueti feqvexes beyarod mine näl
 nuđ, hancu gursalpergeto le
 ainy käl is gemeler oxizuel;
 I pizul as em bez midou larya
 hog as ottavi Vevn egid nika min
 den magax selides kiny telened
 tebelöl büel elüni is tivilrami
 hog as arberda koridoban bade
~~and hog attas arberda koridoban~~
~~föru masadoban~~ hog a tö
 bator sag nälal föru masad
 rassou.

Előszó.

A poétai szépség természetül gond,
 oládván, legfejthetőbbeknél valóban
 annak itt a harmonia-bul és három
 fölésszeret harmonia's szerkesztésébül,
 s így nevezem ezen nyomonvatom az "Har-
 monisszépséget", ami tulajdonképen
 nem egyéb akár lenni, mint a poétai
 szép fölésszerés és ezen létszeret
 szerkesztésének ösmérete, az az tehát
 valami hisz aethetika, vagy igazabban
 szolván, poétika stantala.

Szerkesztés, szerkesztés, igen helyes
 dunántuli sáji szöveg, mely nyil-
 ván kimondja az eredeti értelmét
 s kimondja hogy ~~nem~~ egy ezen szav-
 anél nem egyéb mint ezen két szó,
 az: szé és szé összerakása, mely
 tehát nyilván annyit jelent mint
 a dolgok rendét, köze és viszonyait
 elhatározni. Gazdag s. philosophicus

értelményű szó: mert mind a terméke-
ti mind a művészi szerep nem egebe-
mint a szép tülönféle létezésnek tül-
önféle oku és célú bevezetése, s min-
deuiter csak annyiban ösméjűd a
mennyiben azornak tülönféle léte-
zés, okait és bevezetéseit emberie se-
mencél láthatjuk. A bevezetés
formálama és concentrational érte-
ményi egbefolyuad; s mi a termé-
egéb mint a terméket létezésnek tül-
önféle oku és célú concentrationja
és formálaja?

3.

Harmonia's Külm-féleség.

Valamin a $\frac{3}{2}$ exese öu = és $\frac{3}{2}$ exese
 etre, s ressiobb és lelliobb sermészetűse
 azlik: ug minden harmonia külm-fé-
 lesége $\frac{3}{2}$ föl, mert külm-féleset hoz
 harmoniába, külm-féle részese for-
 mál harmonia's egészé.

Melly $\frac{3}{2}$ erint a szék annyí mint har-
 monia's külm-féleség — harmonia's
 külm-féleségü egész; a nem szék pedig
 annyí mint egyformaság és harmonia's
 ten külm-féleség avag tartaság.

A széknek ezen ideáján foglalja mag-
 ában a széknek magar nevesete: mert
 a szék nem más mint szék = ép — szék =
 ép — szék egész. A $\frac{3}{2}$ i t. i. elintem táz-
 at jelentese s neobb lesz annak elvont

érvelme a szép, a mi hasonlóságban
igen helyes abstractio volt, kivált ha
meggyőződjünk, hogy Eleinél a napos
és tűzes imádta, mely szerint az
ezen abstractióban már összeröszé
az Hstennel, lélekkel és szépséggel
aján

A harmonia's túlfelcséség egy
nek látszik lenni ezen régi definitio
val: egész a túlfelcsésben, de valójában
nem egész. Mert az egész és túlfelcsés
féleség már magában ellenmondással
fogtal; a harmonia pedig, valaminek
a szexet, nem egésze, hanem csak
összegezés a dar és részöl. Az Hstennel
al összegezés a természettel, de azal
egge nem lesz, s a Poeta követi a ter
mészet, de nem onkolja.

Megtaláljuk ez érte nem csak
a Költészet egész lelkében, de még a
nar legkülönbözőbb hangműveiben is:

mert észűl hog az olly rimel, mellyel
a beszéd külöfélé részibül való, s ezbe
mint azol, mellyekben esen külöféléseg
nincs; de észűl azt is hog a rimel va-
lami fontosabb nemű szép a görög mérték,
mellyben nem az egész hangol, hanem csak
a hanglebegésed egészöl.

4.

Harmonias Közép.

Valamin a szeretet nem egész mint az
ön- és tárgy szeretet, a szeretés pedig
a világ leteremtés külöfélé oki és
szélni koncentratívja - össze közép léve -
összefolyása, s így azolnak harmonias végű-
lésű középlénye; a szerint minden har-
monia, valamin külöféléseget, épen
ug a külöféléget összefolyásával közép pont-
ján s az összefolyás által azolnak har-
monias közép szinű végűlést, s harmonias
középszerit végűöl. Mert a külöfélést
egészit, valamin a szinében is hangolban,

mert észűl hog az olly rimel, mellyel
 a beszéd tülönféle részibül való, szed
 mint azol, mellyekben esen tülönféleség
 nincs; de észűl azt is hog a rimel va-
 lami fontosabb nemű szép a görög mérsél,
 mellyben nem az egész hangol, hanem csak
 a hanglebegésed egenlöd.

4.

Harmonias Közép.

Valamin a szexes nem egész mint az
 ön- és tárgy szexesnel, a szexes pedig
 a világ szexesnel tülönféle ön- és
 szexu concevatiója - összerésplése -
 összefolyása, szig azolnak harmonias végü-
 lesü résplénye; a szexis minden har-
 monia, valamin tülönféleséget, épen
 az a tülönségel összefolyásánál résplény-
 jár s az összefolyás által azolnak har-
 monias résplényü végülesis s harmonias
 résplényes résplöl. Mert a tülönfélél
 egész, valamin a szexesben is hangolban,

ugy mindenkiben egyedül az teszi harmoni-
ássa, egyedül az megrimeg a tartáságnak,
ha a különféle ellenkezési az összefolyás
pontosainál egymásból egymásba folyó és
éplinyelké - összejármelké s összejhangor-
lá olvadnak, végülnek s az által ~~össze-
mip...~~ a harmonizáló anyag szemé-
őltben és tsélben összejármel; mely
szervus tehát mind az összejármelnek
mind a harmonizáló összejármel és vég-
lenek ideájis egy szöve szorivván, a
szép annyi mint harmonizáló összejármel,
a nem szép pedig annyi mint összejármel,
ve nem szillitoss különönégel, s este-
lenégel, végletenégel avagy extremitá-
sok végletlenége

ssal mulasságnak nézik, de azokban nyilá-
 van valami szentséget és Religiót érez-
 nek. Ennek és tanthozal tözeletének az
 európai Galláthoz, ennek és tanthozal
 kezdés az utözetet valamint minden
 fontosabb dolgait, bezejilet ennek
 del és tanthozal orvosolja, a halálra is
 elterest bünyös ennek és pompás hadi
 tanthozal kezdés a tigrisrel való halálra
 viadala, a hadi fogoly a legiszonyos
 tiszavosok lass ennek és tanthozal em-
 elledik fellül a fájdalomon a nyúló
 lehellest reugi halottas ennek, nehöl
 pedig a tanthozban megborló azonnal le-
 nyalaztasi.

Ez érte Plávi midön a Poesia is
 emi sugalmából, ammal ragado erre
 jét pedig a herakleszi tö. vonsó erre
 jéböl fejti: anert a herakleszi tö.
 vonsó erre, mi egéb mint a szexes-
 telti tözele? a mi a Heraklesz egéb
 mint a szexesből folyó erény?

De jól mondá Jean Paul is hugo
 a Phantasia adra az első Religiót, a

ssal mulasságnak nézik, de azokban nyilá-
 van valami preutséget és Religiót érez-
 nel. Ezzel és tántzal tözelexenek az
 európai Gálláthoz, ezzel és tántzal
 kezdik az utözest valamint minden
 fontosabb dolgairat, bezejilet ezed-
 zel és tántzal orvosolják, e halálra is
 elteser bünyös ezedel és pompás hadi
 tántzal kezdik a tigris el való halálra
 viadala, a hadi fogoly a legiszonyabb
 ényösödöllet ezedel és tántzal en-
 elredik fellül a fájdalomon s urólso-
 lehellestig reugi halottas ezedel, nehöl
 pedig a tántban megborló azonnal le-
 nyalaztasi.

Ez ére Pláó midön a Poesia is
 ezi sugalmatból, ammal ragado ere-
 jet pedig a herakleszi tö. vonsó. ere-
 jeböl fejte: anert a herakleszi tö.
 vonsó ereje, mi egéb mint a szexes-
 lelli tözele? s mi a Heraklesz egéb
 mint a szexesből folyó erény?

De jól mondá Jean Paul is hugo
 a Phantasia adta az első Religiót, a

görög Fatumos, babonás, jövendölés,
szerelem epedése, a Promentikez ez a
teszesült lélekvilágos, valamint a Mytho-
logia az istenített tessvilágos; jö-
mondá hogy ha minden templomok lex-
saszar is, a Poesis; olvárain az áldo-
as meg new szünend, mert az uólsó
szin hasonli lesz az elsőhez.

3.

Harmonia.

Valamin a világ egészének töltése
vagy szépsége nem egyéb mint minden
létezésének harmonikus össze függése
- összevillése - összefolyása vagy egy szö-
vel Harmoniaja; a szörin mindenben
leg alacsonyabb - legfőbb szépség és szö-
bítő a Harmonia; melly szörin a szépség
annyi mint Harmonia, a nem szépség pedig
annyi mint harmoniatlanság.

görög Fatumos, babonás, jövőölés,
szerelem epedése, a' Promantikus ez a
tessestül lélelvilágos, valamint a' Mytho-
logiát ez az istenített tessvilágos; jól
mondá hogy ha minden templomok lex-
sacra is, a' Poesis; olvárain az áldo-
s meg new szünend, mert az uólsó
szin hasonli lesz az elsőhez.

3.

Harmonia.

Valamin a' világ egészének tökélye
vagy szépsége nem egyéb mint minden
létezésnek harmonikus öszvefűggése
- öszveillése - öszvefolysa vagy eg szö-
vel Harmoniája; a' szörin mindenben
leg alacsonyabb - legfőbb szépség és szö-
bítő a' Harmonia; melly szörin a' szépség
annyi mint Harmonia, a' nem szépség pedig
annyi mint harmonizálás.

A Harmonia nem egyéb mint a szere-
 tetek észleli jelenete vagy jellege; melly-
 bevint a Harmonia és harmonicitás
 annyira mint szeretet és szeretetlenség. In-
 nent tehát a szeretet annyira mint lelki szép,
 a Harmonia pedig testi szép. A testi lel-
 ki szépet Harmoniciája a pozitív szép
 és ezen Harmoniciánál erősebb a képszerű-
 let és ezen Harmoniciánál erősebb a szép-
 észet, a mi pedig nem egyéb, mint hiszem, mint
 a világ Harmoniciájánál és Harmoniasó-
 jánál erősebb vagy homályos lelki látása,
 mert a szép észetben nyilván ösvény-
 nek a testi lelki világnak legfőbb észel-
 mei és ideái.

Ezért van hogy mind a testi mind a
 lelki Harmonia nem csak szépet lát-
 jun, de egyszemély mindennel éhez vala-
 mi lelki tövél által vonattnak, és min-
 denek által lelkesedéssel emelkednek.
 Innent a harmonikus hangnak és moz-
 gásnak, a művészetnek és táncnak el-
 ragadó ereje, melly azt teszi hogy a legkos-
 abb nap szerke alatt kifáradt munkás
 megújul és furugla szóra és egész éjjel

elantól; az az, hogy a "tripló" a "tripló"
Zádax a sullox, Zováts a józola harmoni
nician forgatni nyílván ö₃ tömésesid, 3
~~az az forgatásos~~
ha az nem forgatásos, előbb elfarod.

4.

Harmonia's Eülvönféleség.

Minden Harmonia Eülvönféleséges az₃
föl, mert Eülvönféleses hoz harmoniába,
Eülvönféle vé₃eset formál harmonia's egész₃,
melly₃ evine a szép anny₃ mint harmonia's
Eülvönféleség — harmonia's Eülvönféleségü
egész; a nem-szép pedig anny₃ mint egy forma's
ság és harmonia's Eülvönféleség avagy
szép-ság.

A szépnek ezen ideáját foglaltja magán
ban a szépnek magar nevezete: mert a
szép nem más mint szép = ép, szép = ép, szép
egész. A szép t. i. elinten tüzet jelentes 3

~~minden~~ ~~minden~~ ~~minden~~ ~~minden~~ ~~minden~~

minden leír annak elvont értelmére a szép,
ami hasonlóság igen helyes absztrakció
volt, kivált ha megmondjuk hogy Eleink
a tűz és napot imádják, mely szerint
azok esen absztrakcióban más ösvevő
az Istenek, léleknek és szűnő ideáik.

A harmonia különféle egnek látszik
leuni egy régi definitívval: egész a külön
felében, de valóban nem egy. Mert az egész
is különféle más magában ellenmon-
dást foglalt; a harmonia pedig valamin
a szűnő nem egészen, hanem csak ösve-
ve egész és rész föl. Az ideal ösve-
egyes a természetel, de azal egész nem lehet
a Poeta tövesi a természet de nem má-
solja.

Megvalójuk est az ész és nem csak a Poe-
tikában, hanem még annak hang-
művében is; mert észünk az hogy az
olgy küned, melyek a beszéd külön bősé-
viseiből veszem, sabbat min
melyekben es a különféle

szerszám annál különféleleg és az
új végületű tökélyekkel gazdagítja;
igeként a szék annyira mint harmonia,
és tökélyes, harmonias tökélyű ve-
gület; a nem szék pedig annyira mint
szerszám és végületesség.

Az egyes szék a természeté, hanem
a természetű egyes szék ösve olvasz-
tásánál tökélyű végület a mű-
vészi szék, művészi szék. Mert ez nem
csak a művészet legkeltebb szék és
képe, de még látszik jelképe és egész
szerszám a természeti természetű ös-
vefolyásánál, a természet és sze-
reketnél, az ismeret és léleknél;
mert valamin az emberi lélek nem
egés mint a természeti életnél, ~~csak~~
az ön- és tárgyszerű harmonias tö-
kélyű és tökélyes, még a világ-
lelke sem lehet más mint a világ-
élet és minden szék és szék
harmonias tökélyű.

Bertelenség és végletlenség is az
ij végületü tökélyével gazdagítja;
is tehát a szép annyira mint harmonia,
is tökély, harmonia és tökélyü ve-
gület; a nem szép pedig annyira mint
bertelenség és végletlenség.

Az egész színel a természeté, hanem
a természeti egész színel ösve olvas,
társánál tökélyü véglete a mű-
vészi szin, művészi szép. Mert ez nem
csak a művészet legteljesebb színe és
képe, de még látszik jelképe és egész ex-
tremum a természeti természet ösve
vefolyásánál, a természet és be-
vetésnél, az örök és létező;
mert valamin az emberi lélek nem
egéb mint a természeti élet, ~~örök~~
az ön- és tárgyközvetlen harmonia és tö-
kélyü és tökély, még a világ-
telje sem lehet más mint a világ, el-
esével minden szin és tökély
harmonia és tökélyü.

Júna van hog a harmonia öszi
egyszerűs mind annyi mint öszi tero" mind
a terméskében mind az emberiségben mind
pedig a művészetben, mert az mindent a
legfőbb ok és vélt öszi folyásának
öszi puszta, a mi pedig nem egyéb mint
öszi tero". Mert a természeti egészben
mind alá és föl, hanem van különös és
öszi séges, melyeknél harmonia öszi
puszta a tero"; van ok és vélt és a legfőbb
okkal és vélttel leggyorsabb mind
deut a legfőbb, a legellenesőbb pedig
legalább, legfőbb ok és vélt pedig a természetben
a különféle természet öszi folyásai, vagy tero".

Öszi folyás-öszi mindent a öszi
öszi ségesben a öszi puszta, öszi puszta
na, végül, mind a lételembe
vett öszi ségesnek és legfőbbnek idejé.
Júna van hog valamin az emberiség
it fő karakterének, az okosnak, leg
rönségesebb - legfőbb törvénye a józan öszi
puszta; az emberiség másik fő charac
terének, a lévsöszi ellenük vagy öszi
tero" és legfőbb törvénye a öszi öszi

immér van hogy minden beszelen ség,
 az az, a józan zörej utrol és szép zöb,
 ép beszéd tövözés, amuyi mint óra,
 lauság és beltalanság, mellyet min-
 den szépet és jóat legálta laus-
 osbb fölbonthati; s immér van hogy min-
 den extrémistát minden szépet és jó-
 val egeránt ellenéz.

Igaz látni az, hogy a józai szép min-
 denütt a termés, és végponyjait egymás-
 ba folytató, egymással harmoniába hozó
 harmonias zörejserben áll. Az ének
 és tántz mit eger, mint a beszéd és
 dialógus, az ugyas és lépés végponyjai-
 vel harmonias végülésű zörejser.

Igaz valamin a muszika nem eger min-
 a zölönféle hangok végponyjainak
 harmonias zörejserű végülése; s
 zecint a Poesis sem más mint a tes-
 mézet végponyjainak, a testi lelki
 világnak, a természetnek és ideálus
 harmonias végülésű zörejser.

Mind testi észlelindket mind lel-

Éi erővel emel legkedvesebbet a ló-
érszerü illetéssel & valamint az igen ex-
trem, épen ugy az igen erős izgatásod
egészán bedroglend, elamnyira hogy
valamint a' nagy fény varit, a' szervint
a' nagy örömi megölhet beünked. Ez lát,
júd az, hogy a' reggeli & alkonyai félfény
az az, a' sötétség és világosság közepe-
re végülere, s' ebből mint a' nagy fény is
a' tavaszmal és őszmal közepe-
sége s' ebből a' nyáronál, valamint a'
vegyes rózsza közepe, sine a' többi egész-
nű virágodénál; s' így excessűd az iser-
ben is a' közepe-
jobbátal. Ez vagnak lehet s' mind is végülere

Mindeser s' szervint lánivaló, hogy em
a' legfőbb szempontból indulván, a'
fődre néző Aristoteleszel egy utca bul-
tantam, azon utca t. i. melyen a' az ex-
trem: tördély & avagy exény & mindemint kö-
épen lemmi mutatgatta; a' mi, ugy hiszem,
szemléletünk igazságánál nagy bizonyosá-
ga; de bizonyosága annál is hogy az ex-
trem

erőségi nagyság avagy virtus - erény.

Másik és legideálisabb rajzolat az, melyly
 szerint Hector fiait vidám nyugalomú
 szerintettel, istenekre bízva, fölemeli.
 Ez az istenerősből, religióból folyó
 isteni vidám nyugalom, isteni fonség,
 legfőbb ideal, avagy a virtusnak és re-
 ligiónak, embernek és Istennek har-
 moniája.

És ebből meg Phebus lovai elrab-
 lásánál rajzolatát Minerva jelenete,
 nem csak azért hogy a szépség tárgyát be-
 jovitá, mint Schiller megparázta; hanem
 leginkább azért, mivel a magában rus-
 gilkos seán az isteni ideája és befo-
 lyása által megisteníté.

És folyhat örökre össze a Poesiá-
 ban Philosophia, Morál, Religio, és ez
 nek harmoniás összefolyásában állani
 a görög Poesiának és egész görög cul-
 túrának nagy harmoniája. Ezen har-
 moniából foly azon legfőbb lelki

emeléség, melly ³ erint a görög lélekben
a' lelki szíjnek emelt érzelmé a' testi
szíjnek érzelmén változóvá lett. In
a' platon ³ exelem, Venus Urania
's Alcibiades ³ pársánál meny évszáz
Eros ³ a ³ ig veszté-el Oepheus ³ Curid
cse, midőn az ³ másvilági, az ³ a' lelki ³
mellet megpillantá.

A' görög kultúrának ezen legfőbb
characteréből foly a' görög lélekben
amaz aequatoris szélesség, vidám nyu
galom, mellyet semmi meg nem háborít
kavar. Ig ³ lett az hogy ezen boldog életű
embereket olly vidám nyugalommal me
súndtal az ő szíj életéről való, clau
nyira hogy voltak olly görög neje, ³
kivel ³ boldos volt az öregek között in
neji vendégségre barátjai ³ az ³ ve
kivül ³ az ³ között felhozoruzva a'
kalál' poharát ~~megpínta~~ vidám nyu
galommal meginni. Ig a' katolli' ³
kates ³ utolsó ³ eva is religio és áldozat
eg ³ katal ³ tartozom, ny ³ mond, a' ³
katal ³ utolsó ³ vidám meg néli.

Ezer a boldog embered s₃ mindig tud,
 "hát mint mint hogy az ő szép reli-
 giónak" külsője csak szép járás; de
 a' szépség érzelme által annyira na-
 turálisítva az + magokban, hogy az
 egész görög lélek nem egyéb volt mint
 szép religio, az az, az emberiség caracte-
 rivel és tséljaival egyszó religio, s
 az a legfőbb lelki töltet és tsél.

Minden s₃ szempontból s₃ erőt tehát a'
 legteljesebb szép annyira mint az érzelmi,
 gondolati s₃ észlelési szépség harmoniája
 és harmonias észlelés, s₃ annyira mint
 ezen észlelésben az olasztági szépség, esen
 az észlelési szépség, mindenesem pedig a'
 religioi szépség harmonias felül emelt
 dize. Harmonias mondani, mert valaminek
 minden keskiebb érzelmi, gondolati
 és észlelési és csak addig szépség, míg or-
 onással egyszó; az legteljesebb érzelme-
 inél a' virtus és religio megszünnel szé-
 per lenni, mikély + orlat és tséllal el-
 len eszöl, mellyel csak annyiban emel

ally észlelés mellynek rangos és olasztági erőt és religioi jellemző
 az tehát a' népség első gradusa az olasztági, m. s. v. d. az észlelés, harmonias
 a' szép religioval egyszó érzelmi és észlelési gondolat

Edvel feltül a világ: oronágon, a meun
nyire valam: fousebb olod és belod li
vájár.

~~Értelme~~ ~~és~~ ~~érzés~~

15

Értelme és érzés.

Valamin a legfőbb "szexuál" erő nem
lehet egib mint a "szexuál" és "érteleme"
nel harmonias egésze; valamin a nap
nem egib mint a "meleg" és "világosság"
nel harmonias egésze: mg az ember
élet napja a "léle" sem egib mint a
"meleg" és "világosság"nel, az "érzés" és
"értelme"nel harmonias egésze, oly
egség, mellyben minden "érzés" és "értelme"
minden "értelme" és "érzés"et foglal mag"
ában. Ez lájvár az, hogy a "szexuál"

szerepe mutat még az is, hogy a Mu-
sida is ének, és az Isten első
emelt lélek kezdete, még a mi le-
moly szentegni religiónában is
örökre folytatá ezeket méltó-
ságát.

Mind enél szentek sehol ige-
zől mondá Jean Paul, hogy
ha minden templomod beomla-
nak is, a Poesis olávan az ál-
dosat meg nem sünit.

Mivel pedig az isteni lényösel-
lem bennünk van s nem egéb-
mink maga a legkedvebb ember

men
szent
nem
selem
a nap
gostag
lexi
ésnek
oly
met
mag
er

degen her in Bote, King's Brewery, London
Johann, in der K...
Johann, in der K...
Johann, in der K...

399. Friedrich of ...
398. ...
397. ...

321

rij
eg
Ha
me
a
ne

is
da
na
Tü
de
a
fen
set
jöt
a
ja
an

is is garrau fölädosta a lelli strej,
 ned. Iz silsiben Theμιστοδλεs javal,
 larar, midou as Aristides igas sigta,
 launad jeleute; ~~soooz~~ iz, nem engede
 lep maganos levelis fölovasni, s
 silsatorid: as Arcopagnobul amuch
 ad tagja, sar asert, hog as a leb,
 be repulo madaxar megölse.

Könyv

Harmadik Réssz

Gyakorlatibb szemlélet.

t. C.

Költészi Philosophia.

A Költészi Philosophián, nem az
 iskolai hű speculáció, nem az
 édes halvány kéjér fölfedező, az al-
 tal az életet elromolyító hideg Phi-
 losophián; hanem a Poetának azon
 ősségét és böltsességét kell érteni,
 mellyel, éjén az minden műveiben

az emberiség javára veszi irányul, és
a Poésissal Clephilosophiával egyesíti.

A Poéta szintugy tudja mint a Philo-
sophus hogy az emberi élet, Pindarus
szerint, csak egy árnyék álma; de mi-
dön a hideg Philosophus ezen árnyék
álmas majd fölvicstani majd nyugal-
mas álomná igerszi; akkor a
költészi bölcsesség tovább meg is asz-
vidám nyugalman álomná kívánja
emelni; mert ez lánya legzobb lélektün-
net, s mélti a legfőbb tsél és igaz szem-
egéb mint a szíjner és jóval egyesüle-
te, és pedig ~~arról~~ a görög Ideál-
on lebegő vidám nyugalman, és es
a költészi Philosophianal fötséja.

~~Ély tsél~~ ~~Philosophianal~~

Ély tsél Philosophianal követke-
zete az, hogy a vidám nyugalman a tess-
és lélek harmonikus elevenségéből foly.

Fontos van hogy valaminis eggid
fo characteruindes, az olonignel,
leg tosoőbb sorvinye a jösan tösej
us, ug másid fo characteruindes,
a term eszer összfolyásat avag a ter
emtest: evző phantasiand is leg to
öőbb sorvinye a tösejser, vag
hogy ezen szönd megalatsuyiro
ideajával zavart ne orosol, a
szöj tösejlet.

repe
evz
föt
to
eru
leg
töz
a l
es
len
töz
selu
fog
ev

ban ōn = is sarg ōsmexer avag irrelner
res, föl, megpedig ally irrelner, ~~hogy~~ ~~ott~~
~~mind~~ ~~egy~~ ~~valóság~~ ~~valóság~~ ~~valóság~~ ~~valóság~~
~~valóság~~ ~~valóság~~ ~~valóság~~ ~~valóság~~ ~~valóság~~ ~~valóság~~ ~~valóság~~ ~~valóság~~
melly mind
rossabb mind lelkebb irány lacin sud
mind nélkül ves ex bennün ^{son} legfőbb
télain éka, melyekes sok es érsio lelli
fajolában lásumt ugyan minn Móses az
Isten a sínci hegen s minn az áludó
Eudymion es éj istennéjés, de minden
bisomyal lásumt.

Mert a Szekeserend télain vonó ³
vonei, melyek a testi szepérsében leg⁴
főbb világi télain éka, a lelki szepérs⁵
ésben pedig legfőbb lelki télain éka
vezesnek, nyilván mutatják hog a
lélek minn egy Fanuszó egyserre ée
világos lát; ug hog velaminus Rafael
askeni ostolaja Platon egre néve,
Aristoteles pedig földre függő s emel⁶
kel mutatja; épen ug van a léleknek
is ée életre s olgató ée s eme, n. m.

a világi élet, mely a földi élet
világja, és az érzés leltébb látása,
mely mint a holt égi testek és más
világok mutat, s mely a nagy nagyok és az érzés leltébb
szelében

Mivel pedig a lélek ezen látásainak
harmonizálásában áll a jövési világnézés,
ahát ezen szempont szerint a szép au-
ny: mint a lélek resztébb, leltébb és
leg leltébb látásainak harmonizálás
léte, s anny: mint a testébb látás-
on a leltébbérvés utalására, mert
ezen nem egebet mint a lelté: szép érzésben
megjelenő Moral és Religio

a világi élet, mely a földi élet
világos, és az érzés legkisebb látsza,
mely mint a hűvös égi testek és más
világos mutat, s mely a nagy világos és a legkisebb
szelvény

Mivel pedig a lélek ezen látásainak
harmonizálásában áll a jövési világnézet,
tehát ezen szempont szerint a szelvény
nyit mint a lélek legkisebb, legkisebb és
legkisebb látásainak harmonizálás
tete, s annyit mint a testek legkisebb
on a legkisebbnek valóddá válnak, mert
ezek nem egek mint a lélek szelvényében
megjelenő Moral és Religio

hajdonabb tsélján nélkül, nem em,
 elkedik, hanem xus föltörébségbe
 is olly tartomány tséltalanságba
 bukkint, melly a Művészet tsélján föl-
 foggatja, s az által a culturát
 megkamsisítja és hasznatalanítja.

Esirt volt írva Apolló templomá-
 ra: semmit ne föltörjél; esirt mond-
 ta Sokrates: vesd el a szépet
 a hasznostul legelőz, és megkülön-
 böztetni megéle; s így mond-
 Plató: a melly Művészet hasznosra
 nem ügyel, ha Charisod észével
 int is virágait, föltsünné illat,
 s az fejére s tőbjűd ~~is~~ tovább.

A Poesis fő characteri, realisai
és tséljai.

A görögai lélek szabadságában és
vidámságában önkéntes foly a vidám
és játékos szinben öltözött Philosophia
velamnis - a vidám és mosolygó Moral, ~~velamnis~~
és ~~az~~ illly Religio, mellyel ~~mind~~ fő char-
acteri ~~mind~~ ^{es} fő realisai ^{mind a} ~~és~~ görögai
léleknél; ^{mind a} ~~mind~~ ^{és} egédül ~~eser~~ által ér-
el leg ^{altalán} jobb tséljai az exécut és
botdogságok ^{velamnis a Poesis} ~~mind~~ ³ vidám nyugalma

lajdonabb tséjén ruháig, nem
 emelkedik, hanem a föltörésvé-
 ba burkik. Eséit mondta Sokrates:
 veszenel ki a szépet a hasznosul
 meg túltörésben termi legelőse, merés,
 eloe; s eséit mondta Plaro: a melly
 művés, hasznosra nem ügél, ha Grá-
 tziár kesével kint is virágait,
 töltésűnt illatokat fejere s túl-
 jűd rovább.

Poesia Philosophia - Moral - Religio.

A szép léleknek ezen előző ámból
 fő irányon ságai bül folytak a jé-
 téros Philosophia, jateros Moral és
 jateros Religio; s ezeknek harmoni-
 as összejelése a Költészet és Törlészet
 ti szép:

Elly szép összejelés a görög Poesia,
 clausura hog ammal egész valójá nem
 egész min a Philosophiának, Moral,
 nal és Religiónak jateros vidám
 szinben előzőtt egészé. Tunc van
 hog Pliniam Homeros Költészetét
 bül egész Encyclopaedia vonszi,
~~Pliniam Költészetét jateros~~
~~egyed jateros, ammal értékesi de~~
~~amalgamában legjén értékesi de~~

még az erkölcseleg balul ösmert
 Anisrophanees is a részben magas
 palja is korszakos Demosthenesnek
 nevesi.

De nem csak a görög Thülsis
 nek vola főszine az erkölcsei Grátia;
 hanem főszine vola az magának a görög
 vég néjnek is, úgy hogy velaminus Filip
 nek magának leveleit is Themisnek
 lemond ~~is~~ káros de igazságrelan
 tanácsai elölhözni nem engedé; úgy
 eggid legnagyobb s legkedvesebb Dra
 maticus ellen, csak az ének fölé
 radt a Fátidörinben, hogy a gaddag
 ságos dicsérete.

A mit pedig nem csak az ének tett
 a görög néj, hogy erkölcsei övise;
 hanem minden bizonyos szejéret
 bül is, mert mint szabad lélek nem
 lehetett egib mint letti szejéret s így
 erkölcseleg szejéret.

Fölösse messze tévednek tehát azon a
sheniesod, hisz azt merik állítani
hogy a szépség az estöloshoz semmi
töse nincs. Való az hogy a mi rom-
loss idönben annyira töse nincs, min-
a szép Görögöknél; de az is igaz, hogy
minden szép lélekben él még Sparta
és Athene; s a mi asokban szép volt,
szép lesz az ököre, mert az uolsó
szép lélek hasonlós lesz az elsőhez.

De jégeszűd meg itt azonban, hogy a
görörai - Moralon, Religion és Philosophian, nem
ostolai táros moralizálás és szentesítés,
és kell érteni; hanem vidám játékos
formákban önrös szép Moral és Re-
ligion, s nem a lélek harmonizálás meg-
zavaró komoly böltselédés vagy me-
taphysikai speculatióda, hanem had
olly ~~speculatióda~~, ~~olly ordo~~
olly Elepphilosophia, mely az élemed
mosolgo' dajdaja.

Ugyintén azt sem kell imádkozni
Eveszes sem, hogy a keresztény Poeta

nek recessus tény. Mythologiai kell
 formulaia, mint már szóben is te,
 leültek, a mi mind a Költészet
 természetével mind Religion & fön-
 ségével egyaránt ellenesid. Mert a
 mi Istentünk csak léteben jelenid
 meg, mint a Görögök legfőbb istene
 a Fatum; ugyanezért elig x) annál
 csak idejával megistenteni a Poesis,
 mint a Fatum megistenté a görög Dra-
 ma.

De egébirant is a népreligiois eg-
 ezen meg kell változani a költészi Re-
 ligiois; mert a népreligiois idő és hely
 szerint változó s gyakran a szépség
 egészen ellenes; de a költészi Reli-
 giois függ, a szépség és a mi ex-
 ts: természetünkkel örök törvényei.

x) elig, ig mind a monotonia egy,
 hül mind a létezésel műség elmulid,
 de igazabb is ig, mert nem egéb esen sa-
 vunk mint: ölig, és mint: nyelg, unig.

sül; ugyanezért övödre csak egg, max,
ad, mert valamin a legfőbb emberiség,
ugy annál része a legfőbb Thölre, és is
nagyban övödre csak egg, és ad egg,
dig a Helluila.

Esért haszalanod minden ideg,
emitével a görög Mythosodent, mel
lyel övödre megoldos bajoljék a sejt
érvét;

Mig a köles, müvel Kria Sija a
 maga valódi bilyáinak megfelel, nem egéb
 más a szep szomayinak allhatasavon
 ig legbilyerubb s legkes, nosobb san
 sa. Vaguet ugyan Eit a sainisainak
 en modjat nem soke s utrejelent. de
 szonak is lajald. Hancuug, lass hiszen
 az ityenet vag a dolog sermepisei nem
 osnerik jot vag soke avot, Eit Eit,
 val iselnet az eges, vag tudomanyse.

Mere au boi minden idot rapa, talas
 az oda mutatnak hog minden theoria
 uelkul bilyenek vag Eit bilyeniek;
 de mutatnak az is

max,
 kivig,
 is
 ag,
 Deg,
 l, mel,
 a szep

55

39
 54
 9
 54
 54
 45
 24

 6 279

30
 30
 24
 30
 12
 10

 142
 279

 421 5 fl
 2 fl

7 fl ix
 17
 14
 15

 56 fl ix
 30
 9

56 fl 31x
 48 fl 31x.

Kármán

Az harmonizálás kultúránt soha
 nem emelked. Mert az egyszólag kul-
 túra majd a tessék a lélekkel, majd
 a lelki erődet egymással harmonizál-
 lani fogba hozván, ezeket majd ig-
 majd a nagy ravaszság és ravaszság. A mi
 nyilván láthatunk művészeinkben,
 ez még most is oly igen alacsony
 vagyon. A harmonizálás kultúra mű-
 véseinket, hogy azokat még keze-
 testi szabályok is alig tudják kö-
 vetni, az ő lelki szabályok iránt
 pedig, meg látszik, erővel behuny-
 tal szeméink.

2. A Poesissal párosuló Philo-
 sophián, nem eszölai hín spe-
 culatívok, nem az éles halvány
 fejét f... és által a
 lelket el... is hideg eszmélked-
 és, hanem az Életbölcsesség,
 s a Poesiánál... Rossigán, mely

Érteint minden műveiben a szépség
hagyommal; a Poesia az emberiség javá-
ra néző böltséggel járósítani tud,
ja

Harmonia

mintha a Poetis azon törvények alatt
 valami látnánk; hanem csak azért, mi-
 vel az olaszág törvényei jobban ös-
 menjenek, mint a homályos széjézet
 set; mindpedig azért, mivel tudjuk
 azt, hogy az olaszág és széjézet tör-
 vényei az eggyesiek kell; holott ez a
 mel ellen kézese nyilvános ~~el~~ har-
 moniás lauság és ellenmondás vol-
 mind a lélekben mind a Poetisban

Ig midőn az mondám is, hogy a
 költészi lélekben az észnek és
 észlelésnek az öreg olaszág figyel-
 me alatt kell játszani, ott is
 csak az orvok széjézet ötlet kéze-
 sés kell érteni. Mert ambar
 a sebből észnél és észlelé-
 nél valami föntebb az olaszág;
 de mégis a széjé lélekben csak
 ugyan legfőbb harmoniás a széjézet,

az az, a szép lélekben egymással egy-
esőleg járt, amek az erőd, de ^{neve} "Füg"
gésből, hanem s3 exereből; mert
az illy lélek egész valója s3 exere
és harmonia.

Messze tévedt Plató e kézben, mi-
dön a Poetist nem csak egészen alája
veté a Philosophiának; de az, egy-
s3ermind igen galábul tárhosará is.
A mit teru e3 et s3erint csak azért tett,
mivel nevezetén a poétai cultura
helyett, philosophusis adare adui.
De nem látta Plató hogy nevezetén
egész dissósége a szép cultura "Füg"
gött; s nem tudta hogy lellet "Lomo"
lyitani, amuyi omnia kontani; a mi
a Poetis enyészete után elig nyitván ma-
tara a Lomoly és kontoss világ.

hinni

ván, a széj ember és minden
ainak ezen harmonia megtartás
ell mutatái. Mert minden a m
ezen harmonia és tölti, és tölti eg
s, és mind a vidám nyugalmat; s
minden a mi ezen harmonia bou
ja, megkötésigja mind a testnek
mind a léleknek vidám ságer és
nyugalmat.

Melly, mint valamin a töltési isle
a széj, és a töltési Philosophia es
igazat és jó a harmoniában találan,
hiszivaló hogy ezen ideában eggesülnek
a széj, jóval és igaznak legfőbb ide,
eggesülnek ell érteni a
Philosophia eggesülése; meg
Philosophiának széjje és ember,
és illy Philosophiának igaz

a testnek és léleknek
és természetnek harmonia

ajában létezik a szépség, a költészet bölcs
és még esen harmoniában létezik a jó,
és esen harmonia tövés és esen léte
geje az emberi legfőbb boldogságos - a vi
adain nyugalmat.

A szépség és jóval esen egységéből
tövés és id, hogy a költészet Philosophia, azaz
legfőbb élet bölcsesség, vidámságos és nyu
godalmat tövés van adni az embernek,
valamint a boldog Görögöknél, az tövés
és a szépség művészet, az összemunkálása a
szal életével tövés, a tövés és id hogy
~~legfőbb esen esen esen esen esen esen~~
~~esen esen esen esen esen esen esen~~
~~esen esen esen esen esen esen esen~~
egedül esen összemunkálással függ mi
a tudományok tövés és id, az
az egész nép és esen tövés; mert a
Poesis és Philosophia harmonia és id
az a cultura egészében, a mi a szépség
és tövés összekapcsolása az egész esen
~~esen esen esen esen esen esen esen~~

~~indig~~

emberben; s velaminus ezen öst₃e ha
rástul függ az egges ember vidám say.
és nyugodalmá, igen ny₃ függ az ember
törsén ségí a Poesis és Philosophia öst₃e,
munkáit ástul.

böls
jós,
el lé
a vi
gibül
a, avag
is nyu
mel,
völve
iva al
hog
stad
min
a
deu
ionel
eu
hög

A szép léleknek elöljáró látszása
számbat. Rövidesen, hogy az itlyen
~~szép~~ let, oly eleven és szíves lélek
melly ~~számbat~~ tartalmaz a maga fő karakter
reit, a Philosophia, Morale és Religio
szó a maga fő tárgya, az erény és böl
dogóság saját vidám színeiben, és
álarcos képi, mert saját ~~szó~~ és tárgy
legjobb leleltetés.

A szép lélek elöljáró látszása
számbat rövidebben, hogy az igaz lélek

Függetlenül harmonizál az or, s ugy folynak össze a Poesis törvényeiben, mint a Szivárvány zinei egymással.

Ugyanezt mondón a szépművészet törvényei az orokig törvényeiből fejtegetjük is, nem azért tesszük azt, mintha a Poesist egészen azon törvények alá vetni akarván; hanem leginkább csak azért, mivel az orokig törvényei jobban ösmertjük, mint a homályos szépművészet; mindpedig azért, mivel tudjuk hogy ezen kétféle törvényeknek eggyesülése kell, holott eszük ellenesete harmonizáltság is ellenmondás volna a lélekben és Poesisban.

Így mondón azt mondjuk is, hogy az észnek és lényeknek járátain az orokig alá kell rendelni, akkor is

szar az ornamál összeegyezésére és
elmes öbellezésére kell érteni

ing
dog
kon
sz
kon
1 a
kon
kon
sz
szar
kul
kul
egy
öff
nel
a
sz
fil
sz
sz
-
sz
sz
a

főbb okok és célok összefolyásának ész-
járata, a mi pedig nem egyéb mint észjárás.
A természet egészében nincs alá és föl, hanem
em van túlnyom és észönöség, a túlnyom
a minimum a észönöség a maximum, s
a túlnyom és észönöségnek harmonikus
észjárata a természet avagy természet; van ok és
cél, s a legfőbb okok és célok leggyesőbb
mindenütt a legfőbb, a legellenesőbb pedig
legalsóbb, ~~legfőbb és cél pedig természet~~
~~legalsóbb és cél pedig természet~~ legfőbb ok és cél
pedig a természetben a túlnyom és cél
harmonikusája — harmonikus összefolyása
vagy a természet.

Így folytatja öfve mindenütt a harmonikus
észjárásban a észjárata, észjárata,
észjárata, végül természet, mind a lét és
mennyben van észönöségnek s legfőbbnek
ideája; s immár van hogy valamin az ember
ség eggyé fő karakterének, az okosság,
legészönösebb — legfőbb törvénye a józan
észjárata; ugy az emberiség másik fő charac-
terének is, a lényosság, avagy phantasia-
ának, legfőbb törvénye a szép észjárata avagy

Középlett; innét van hogy minden szerkesztés,
 az az, a józan középúrról s szép Középletről
 távozás, ammyi mint oktatás és "szelvény"
 ság, mellyel minden jóval és széppel legál-
 talánosb fölbontózi.

Igaz látni az, hogy valamin az ének és tántz
 nem egebed mint a beszéd és dialékt, a lépés
 és ugrás extremitásainak harmonias végülési
 Középlett; az a költészi szép sem más mint
 a természet extremitásainak, a szív és lelki
 természetnek harmonias Középlett; s igaz
 mindenütt az egész színek a természet, hanem
 a természet egész színek ösvéolvastásának
 Középlettü végülése a művészi szin s műve-
 zsi szép, az a művészi szép pedig xand nézve
 legfőbb, mert legembeyebb - leglétebb szép.

De egéberántis tapasztaljuk az, hogy mind
 testünknek mind lelkünknek legkedvesebb
 a Középlettü illésed, s valamin az igen ex-
 "aktu", épen az az igen erős izgatásod eg-
 eránt kedvesked, elannyira hogy valamin
 a nagy fény vadit, a szív a nagy öröme
 megölhet bennünk. Igaz érezni az, hogy
 a reggeli és alkonyati félfény, az az a
 sötétség és világságának Középlettü végül-
 es.

Hsi és jövetel szék valaminus egy rész
 föből - a székességből erednek, mg az ő
 a tetőn avagy legfőbb ~~szék~~ székben
 öze is folytak.

Ezért van az hogy Lessing a Tra
 gediánál Akis sörtelez által alapít
 sors fő székén - a székességek sör
 titásán - csak az őnek helyes, illeendő
 mértékre visszahozásai érti: a mi sör
 mértékű sör csak annyira mint az ő
 sör ~~szék~~ székességek sör
 sör a jövedelmének örök mértéké
 re - a jövedelmének székességek sör
 lésása.

Ezért váltak annyira a székessé
 Hellenek minden fölöttevalók; ezért
 volt sör valaminus legfőbb templom
 jövedelmén, mg minden műveiken a szék
 nek és jövedelmének esen örök törvénye.
Senki sem ne fölötte. Ez pedig nem
 egyéb mint a szék és jövedelmének székességek
 avagy székességek; olly székességek sör

Második pedig fejtegetjük ezen
 állományt is, hogy a Görögöknél min-
 den Muzsika érdekkel lévén ös³ve l³ve
 se, a Muzsika változása ezen ös³ve
 kös³st felbouotta, mind azért hogy
 a régi érdek az új Muzsikahoz nem
 illeszkedik, mind azért hogy a mesterek
 több és lármésabb muzsika az érdek
 maga mellett elnyomta és azáltal a
 Poézis befolyását elrontotta, holott
 ezen érdek, mint lyrai nemesség, a
 szép kultúrának legelvezenebb, legmin-
 dennapibb orgánjai valának, olly or-
 gánjai, mellyek az örömmel és Muzsi-
 kának egész erejével ~~participálóak~~
~~de~~ folyván a lélekbe, valán legfőbb
 lélekben a görög léleknek, és
 lélekben a görög léleknek, és
 mellyek a Muzsika magával együtt
 elrontván, leírásu lírával megvon-
 tott mindent.

Idő gondolatos a böls Sparta, mi-
 den a Timotheus, a bujálkodó korszak
 ellen az ephorusi bárdok több ízben

Junes van hogy a Répsős, illetve nem
 egész leírás beírás mint a tereken tés
 övölle folyó munkájának gönyörben
 öltözött folyókatja, mint valami isten,
 mi Rép mind sejtibb mind keltebb irány
 latis gönyörnek övöl. folyamára baj
 olja s gönyör által veszi leltün és
 legfőbb világra az életről és
 leírásokról, és által pedig a
 legfőbb gönyörre is bódogsgára.

Junes van hogy valamin a tere,
 sejtibb folyó irány, ng a tereket
 folyó tere, mint a lelki széklet,
 ben mind a földiek feltűn
 ned, s mint az valami fősze
 dicob tés, töltye és gönyör
 lant; de egy, és mind nyilván is,
 tenérszettel megasodnak és világsodnak.
 Mert mi az irány egész mint a legős,
 önobb tereket, avagy tereket, az
 ön tereket feltűnő és elme és
 ön tereket való diadala? s mi a
 a legkeltebb pörsei szék, mint

~~az emberiségnek az a legfőbb célja, hogy a természetet megismerje, és az ismeretből kiindulva a legfőbb igazságot megkeresse, és az igazság útján a legfőbb boldogsághoz érjen.~~

az emberiségnek az a legfőbb célja, hogy a természetet megismerje, és az ismeretből kiindulva a legfőbb igazságot megkeresse, és az igazság útján a legfőbb boldogsághoz érjen.

Ilyen szűk religio volt a görög Poësia, azaz az emberiségnek az a legfőbb célja, hogy a természetet megismerje, és az ismeretből kiindulva a legfőbb igazságot megkeresse, és az igazság útján a legfőbb boldogsághoz érjen.

Igy lett az, hogy a görög lépcsős, elterjedt keresztény hit, hogy a legfőbb igazság az, hogy az emberiségnek az a legfőbb célja, hogy a természetet megismerje, és az ismeretből kiindulva a legfőbb igazságot megkeresse, és az igazság útján a legfőbb boldogsághoz érjen.

mint emberiség. Melferint az
 egész szelvénye's economiája se,
 hat csak oda meg, hogy a' sympha,
 stic's érselemben felhevűlt lélek
 Joltarja a' lelki serentésnek mun,
 Láját 's serent a' maga lépése és
 hasonlatosságára. A' harmoniásan
 emelt lélek mindent harmoniásan
 emel vagy szelvény, mindent assimi,
 lál, mindent harmoniába hoz ma,
 gával, minden tárgyaira saját lép
 lépés nyoma, az egész universum,
 ban a' maga lép harmoniájcs' lója,
 az az, mindent megemberesít vagy
 szelvény, mert ez az egész.

Midőn Thales, sül az a' kérdés
 mi a' legszelvény? A' világ, ug' mond,
 mert Istent' mive. Ez Aristoteles,
 definiciójával igen megéggés
 's magában mindent' igaz ug' an,
 de az emberre avag Poetika néze
 mindent' csak holmi szerkesztésben
 illik, mert a' mint mondani, nem
 a' nagy serentés, hanem csak

annal nemely végezté is, legin,
lelt pedig csak a maga terméke
és mért, hivesi is sebbi is ember.
De hogy ezket nem csak hivesi,
hanem sebbi is tudja, lámi
fogja, ha a Párlat a vadonnal, az
embereségekkel a görög lelel
öfve hasonlít; lámi fogja, hogy
az ember ezket nem csak sebbi is,
de csak ezen egészen újja tudja terem-
teni. De ezéberant is, ~~ezéberant~~
~~ezéberant~~ ~~ezéberant~~ ~~ezéberant~~
valamint az mondandó, hogy a vi-
lág legsebb, épen ugy mond hangul-
ás is, hogy az se sejt se mit, ment
az, csak a lelel sejt valamire, el-
amynia hogy az a vidám ember,
nek Eden, a Szamosnára kemető,
a lelel kemélt pedig legelő. Mely
mint lámi való, hogy a lelel sebbi
teu, épen amyi mint a terméke
sebbi teu's lámi való, hogy a ter-
mezőt sejt hivese avagy ~~ezéberant~~ sebbi
békese nem egyél mint a lelel sebbi
amniai ~~ezéberant~~ emelése.

Ezen az uton is csak csak az em-
berhez jutni és minden bizonyal-
talan mely odalul indultunk csak
ide lelt vissza térni. Mga az
ent selem sejt, meg az ember sejt,
melyek leg jobb harmonia is a lá-
mi fogja, az olyan a Poerisnek
leg jobb, leg universálisabb törvé-
nyek.

3. §.

A Poerisnek leg jobb törvényei.

1. Az ember nem egész min a
teremtés és lelelnek harmonia's
egysége; Harmonia csak a ter-
és lelel között.

2. Az ember lelel ell ezéberant,
ezéberant és lelelnek is lelelnek,

azért, Harmonia, az érzés, érzelm
és phantasia lüzön.

3. Az embernek legfőbb oka,
vaccere a jízán és vég jízán ság,
legfőbb szilja a gyönyör és virth,
legfőbb szélessé ez a harmo,
nia's s imet, Harmonia az
beniségnek és Poerizma legfőbb
characterik és szilja a lüzön.
A jízán ság, gyönyör és virth s lüzön

4. Mivel az Univerzumnak al,
lüzön öztünetje, a Lympathia és
Ankipathia, a harmonia és mozgás
és felcselekedés egy személynek az
embernek és Poerizma és öfzönéi
és törvényei, tehát Harmonia az
univerzumnak embernek és Poeriz
nak akkor törvényei és lüzön.

~~lüzön~~ ~~lüzön~~ ~~lüzön~~ ~~lüzön~~ ~~lüzön~~
lüzön ~~lüzön~~ ~~lüzön~~ ~~lüzön~~ ~~lüzön~~
~~lüzön~~ ~~lüzön~~ ~~lüzön~~ ~~lüzön~~ ~~lüzön~~
~~lüzön~~ ~~lüzön~~ ~~lüzön~~ ~~lüzön~~ ~~lüzön~~

Az én és vígouberesek ögve foly-
 nak ugar, de a vígou beresek a vígou
 uca. mar tellett a ló önébb eray
 zar, mint a wupa önbere, mely
 wcl magat erayozza wcl a ló öné
 arag ló öné erayozza; a vígou bere
 set ellenben mind ez el edl ögve
 wa, mind ez el fellül emel edve
 a leg öné öné leg tellett erayozza
 a wcl ögve leg tellett beresek, mely ge
 mint a wcl ögve mint az ögve
~~beresek~~ öné = vígou = és vígou
 beresek harmoniajában az öné
 beresek a vígou beresek
 ez el pedig a vígou beresek
 aludása wcl fúrtokkege

Ghy beresek az öné vígou vígou
 nem gany öné és vígou beresek
 hanem in edl wcl meg öné beresek
 jüw leg wcl wcl beresek pedig az
 Junes van hgy a vígou beresek ma
 atal meg a wcl wcl

Junes van hgy az ember beresek
 ellenben vígou is, de ló öné
 az öné wcl; az ember beresek
 ellenben meg az öné beresek is
 fellül emel edl a vígou beresek
 a wcl a wcl wcl wcl wcl
 beresek wcl gany öné a ló wcl
 ló beresek és wcl wcl, wcl wcl
 öné és wcl wcl wcl wcl wcl
 mint a wcl wcl a wcl wcl wcl
 leg tellett wcl a wcl

X mely wcl az öné vígou beresek
 a wcl fellül emel edve wcl
 a wcl wcl wcl wcl
 Ghy beresek és wcl, az öné
 a wcl wcl wcl fellül emel edve
 a wcl wcl wcl; ily vígou beresek
 az wcl wcl wcl wcl wcl
 wcl wcl wcl wcl wcl

Ghy wcl a wcl wcl wcl
 wcl wcl wcl wcl wcl
 wcl wcl wcl wcl wcl
 wcl wcl wcl wcl wcl

Harmonia

Az ember szeretés özlil ön és
saját szeretem. Saját ember
saját anyjé minis ön is szeretés
szeret harmoniaja

szereplés a felkutatás

Az ön és saját szeretés harmoni-
ja az a jeleni ház és ember az an-
tegy az szeretés legin látó mellyel
vélő leg harmonia az öltés; mivel
saját amas leg harmonia az öltés
a házai hasznok és szeretés
visszatérés ember, tehát igaz a
saját anyjé minis ember szeretés
vagy az ember szeretés és wisdom
szeretés harmonia az öltés, tehát
szereplés az öltés

Fly Guyon a szeretés börtön
Mag J. L.

publ. packets refer to the
or a note ~~inserted~~ ^{inserted} ~~in~~ ⁱⁿ ~~the~~ ^{the} ~~packet~~ ^{packet} ~~of~~ ^{of} ~~the~~ ^{the} ~~same~~ ^{same} ~~name~~ ^{name}
of packets & packets
of packets & packets
of packets & packets

of packets
of packets
of packets
of packets

48 18 18

18

